KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.10.2011
KOM(2011) 651 wersja ostateczna

2011/0295 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 1217 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 1218 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Dyrektywa nr 2003/6/WE w sprawie nadużyć na rynku[1], przyjęta na początku 2003 r., wprowadziła kompleksowe ramy mające na celu zwalczanie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku, zwanych łącznie „nadużyciami na rynku". Dyrektywa ta ma na celu zwiększenie zaufania inwestorów oraz poprawę integralności rynku poprzez zabronienie osobom posiadającym informacje poufne dokonywania obrotu powiązanymi instrumentami finansowymi oraz zabronienie manipulacji na rynku poprzez działania takie jak rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub pogłosek oraz prowadzenie transakcji utrzymujących anormalny poziom cen.

Znaczenie integralności rynku uwydatnił obecny globalny kryzys gospodarczy i finansowy. W tym kontekście, grupa G-20 wyraziła zgodę na wzmocnienie nadzoru finansowego i regulacji sektora finansowego oraz na stworzenie ram wysokich standardów ustalonych na szczeblu międzynarodowym. Zgodnie z ustaleniami grupy G-20, w raporcie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE zalecono, aby „należyte ramy ostrożnościowe i ramy prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze finansowym muszą opierać się na systemie silnego nadzoru i skutecznych sankcji"[2].

W swoim komunikacie zatytułowanym „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki" Komisja zobowiązała się do rozszerzenia odpowiednich przepisów dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku w celu objęcia nimi w sposób kompleksowy rynków instrumentów pochodnych[3]. Znaczenie efektywnego uwzględnienia transakcji z udziałem instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (OTC) było również podkreślane w dyskusjach na różnych forach międzynarodowych, w tym na forum grupy G-20 i IOSCO, a także w ostatnim programie reformy regulacyjnej w obszarze sektora finansowego amerykańskiego Departamentu Skarbu.

Ponadto komunikat Komisji w sprawie projektu „Small Business Act" dla Europy wzywa Unię oraz państwa członkowskie do opracowania zasad zgodnie z ideą „najpierw myśl na małą skalę" poprzez ograniczenie obciążeń administracyjnych, dostosowanie prawodawstwa do potrzeb emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczane do obrotu na rynkach na rzecz na rzecz wzrostu MŚP, a także ułatwienie dostępu tych emitentów do finansowania[4]. Przeglądu aktualnych uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego zastosowania w celu

---

1 Dz.U. L 16 z 12.4.2003, s. 16.

2 *Sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE*, Bruksela, 25.2.2009, s. 23.

3 Komisja Europejska, Komunikat w sprawie *Działań na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych*, COM (2009) 332, 3 lipca 2009 r.

4 Komisja Europejska, Komunikat w sprawie *Przeglądu projektu „Small Business Act" dla Europy*, COM (2011) 78, 23 lutego 2011 r.

propagowania jednolitych sankcji w ramach działań nadzorczych dokonano w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie sankcji w branży usług finansowych[5].

Komisja Europejska oceniła stosowanie dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku oraz wykryła szereg problemów mających negatywny wpływ na integralność rynku i ochronę inwestorów, prowadzących do powstania nierównych warunków działania, generujących koszty związane z przestrzeganiem przepisów oraz zniechęcających do podnoszenia kapitału emitentów, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP.

W wyniku zmian regulacyjnych, rynkowych i technologicznych pojawiły się luki w regulacji nowych rynków, platform i instrumentów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Analogicznie te same czynniki doprowadziły do powstania luk w regulacji towarów i powiązanych instrumentów pochodnych. Ze względu na to, że organy regulacyjne nie posiadają pewnych informacji i uprawnień, zaś sankcji brakuje lub nie są one wystarczająco zniechęcające, organy te nie są w stanie skutecznie wyegzekwować przestrzegania dyrektywy. Ponadto istnienie licznych opcji i swobody działania w dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku, a także brak jasności w zakresie pewnych kluczowych pojęć, podważają skuteczność dyrektywy.

W świetle tych problemów inicjatywa ta ma na celu zwiększenie integralności rynku oraz poprawę ochrony inwestorów, a zarazem zapewnienie jednolitego zbioru przepisów i równych warunków konkurencji oraz zwiększenie atrakcyjności rynków papierów wartościowych dla podnoszenia kapitału.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCEN SKUTKÓW

Inicjatywa wynika z obszernych konsultacji ze wszystkimi ważniejszymi zainteresowanymi stronami, w tym z organami państwowymi (rządami i organami nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych), emitentami, pośrednikami i inwestorami.

Uwzględnia ona sprawozdania opublikowane przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (Committee of European Securities Regulators — CESR), dotyczące charakteru i zakresu uprawnień nadzorczych państw członkowskich zgodnie z dyrektywą w sprawie nadużyć na rynku[6] oraz opcji i swobody działania wynikającej ze stosowania tej dyrektywy przez państwa członkowskie[7].

Bierze ona również pod uwagę sprawozdanie Grupy Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych (European Securities Markets Expert Group —

---

5 Komisja Europejska, komunikat w sprawie *Wzmocnienia systemów sankcji w branży usług finansowych*, COM (2010) 716, 8 grudnia 2010 r.

6 Sygn. CESR/07-380, czerwiec 2007 r., dostępna pod adresem www.cesr-eu.org.

7 Sygn. CESR/09-1120.

ESME),[8] oceniające skuteczność dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku w realizacji jej podstawowych celów, wskazujący na określone słabe strony i problemy oraz sugerujący ulepszenia[9].

Dnia 12 listopada 2008 r., Komisja Europejska zorganizowała publiczną konferencję poświęconą przeglądowi systemu zwalczania nadużyć na rynku[10]. 20 kwietnia 2009 r., Komisja Europejska wystosowała zaproszenie do przedstawienia dowodów dotyczących przeglądu dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku. Służbom Komisji przedłożono 85 odpowiedzi. Z tymi, które nie mają charakteru poufnego, można się zapoznać na stronie internetowej Komisji[11].

Dnia 28 czerwca 2010 r., Komisja rozpoczęła konsultacje społeczne dotyczące przeglądu dyrektywy, które zostały zakończone dnia 23 lipca 2010 r.[12] Służby Komisji otrzymały 96 odpowiedzi. Z tymi, które nie mają charakteru poufnego, można się zapoznać na stronie internetowej Komisji.[13] Podsumowanie znajduje się w załączniku 2 do sprawozdania w sprawie oceny skutków[14]. 2 lipca 2010 r., Komisja zorganizowała dodatkową publiczną konferencję poświęconą przeglądowi dyrektywy.[15]

Zgodnie z polityką „lepszego stanowienia prawa", Komisja przeprowadziła ocenę skutków alternatywnych wariantów polityki. Opcje związane były z regulacją nowych rynków, platform i instrumentów OTC, towarów i powiązanych instrumentów pochodnych, sankcjami, uprawnieniami właściwych organów, objaśnieniem kluczowych pojęć oraz ograniczeniem obciążeń administracyjnych. Każda opcja została poddana ocenie pod kątem następujących kryteriów: skutków dla zainteresowanych stron, skuteczności i efektywności. Całokształt skutków preferowanych opcji doprowadzi do znaczących ulepszeń w zakresie rozwiązywania problemów związanych z nadużyciami na rynku w UE.

Po pierwsze, integralność rynku i ochrona inwestorów ulegną poprawie poprzez wyjaśnienie, które instrumenty finansowe i rynki są objęte, przy zapewnieniu, że objęte są instrumenty dopuszczone do obrotu wyłącznie na wielostronnej platformie obrotu oraz innych rodzajach zorganizowanych platform obrotu. Dodatkowo preferowane opcje usprawnią ochronę przed nadużyciami na rynku wywołanymi w zakresie towarowych instrumentów pochodnych poprzez zwiększenie przejrzystości rynku.

---

8 ESME jest organem doradczym Komisji Europejskiej, złożonym z praktyków i ekspertów w dziedzinie rynków papierów wartościowych, których pełnomocnictwa wygasły pod koniec 2009 r. i nie zostały odnowione. Został on ustanowiony przez Komisję w kwietniu 2006 r. i działał na podstawie decyzji Komisji nr 2006/288/WE z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiającej Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych w celu świadczenia doradztwa prawno-ekonomicznego w sprawie stosowania dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych (Dz.U. L 106, z 19.4.2006, s. 14–17).

9 Wydany w czerwcu 2007 r. pod tytułem „*Market abuse EU legal framework and its implementation by Member States: a first evaluation"*.

10 Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/securities/abuse/12112008_conference_en.htm.

11 Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/market_abuse_en.htm

12 Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/mad/consultation_paper.pdf

13 Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/mad_en.htm

14 Sprawozdanie w sprawie oceny skutków znajduje się na XXX.

15 Załącznik nr 3 sprawozdania w sprawie oddziaływania zawiera podsumowanie dyskusji.

Ponadto ulepszą one wykrywanie nadużyć na rynku, oferując właściwym organom uprawnienia niezbędne do przeprowadzania dochodzeń oraz wzmacniając charakter odstraszający sankcji poprzez wprowadzenie minimalnych zasad środków administracyjnych i sankcji. Wniosek dotyczący dyrektywy [XX] wymaga także wprowadzenia sankcji karnych.

Ponadto preferowane opcje zwiększą spójność podejścia do nadużyć na rynku poprzez ograniczenie opcji i swobody działania państw członkowskich oraz wprowadzą proporcjonalny system dla emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP.

W ogólnym ujęciu oczekuje się, że preferowane opcje polityki przyczynią się do zwiększonej integralności rynków finansowych, co wpłynie pozytywnie na zaufanie inwestorów, a to z kolei jeszcze bardziej zwiększy stabilność finansową rynków finansowych.

Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług (DG MARKT) spotkała się z Radą ds. Oceny Skutków dnia 23 lutego 2011 r. Rada ta przeanalizowała ocenę i wydała opinię dnia 25 lutego 2011 r. Podczas tego spotkania członkowie tej Rady przekazali służbom DG MARKT uwagi mające na celu ulepszenie oceny skutków, które doprowadziły do pewnych modyfikacji tekstu. Są to:

- wyjaśnienie, jak zostało ocenione wykonywanie istniejących przepisów prawa oraz jaki wkład wniosły wyniki oceny do analizy problemu;
- dodanie opartych na danych szacunków wszystkich szkód wyrządzonych gospodarce europejskiej w wyniku nadużyć na analizowanych rynkach, a także szacunków ogółu korzyści wnoszonych przez preferowane opcje polityk wraz z koniecznymi zastrzeżeniami odnośnie do interpretacji tych szacunków;
- wyjaśnienie w scenariuszu odniesienia tego, jak inne powiązane rozporządzenia finansowe uzupełniają dyrektywę w sprawie nadużyć na rynku;
- wyjaśnienie treści niektórych opcji polityk oraz poprawa prezentacji pakietów preferowanych opcji, a także ocena ogółu skutków pakietów preferowanych opcji, z uwzględnieniem ewentualnych synergii lub kompromisów występujących pomiędzy poszczególnymi opcjami;
- bardziej proporcjonalna analiza najbardziej kosztownych działań w ocenie obciążeń i kosztów administracyjnych;
- dodanie w tekście głównym wyraźniejszych i bardziej zwięzłych podsumowań oceny skutków opcji polityki pod względem praw podstawowych, w szczególności w obszarze uprawnień dochodzeniowych i sankcji;
- lepsze uzasadnienie, dlaczego zbliżenie prawa karnego jest konieczne dla skutecznej unijnej polityki dotyczącej nadużyć na rynku, na podstawie badań i dowodów otrzymanych od państw członkowskich, dotyczących skuteczności sankcji karnych, a także podsumowania odpowiedzi na komunikat Komisji w sprawie wzmocnienia systemów sankcji w branży usług finansowych; oraz

– jaśniejsza prezentacja w tekście głównym poglądów zainteresowanych stron, w tym inwestorów instytucjonalnych i indywidualnych, w sprawie opcji polityki.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 114 TFUE, stanowiącym najbardziej odpowiednią podstawę dla rozporządzenia w tej dziedzinie. Rozporządzenie uważa się za najbardziej odpowiedni instrument prawny służący do określenia ram zwalczania nadużyć na rynku w Unii. Bezpośrednie stosowanie rozporządzenia zmniejszy złożoność regulacyjną i zapewni wyższą pewność prawną dla tych, którzy temu prawu w Unii Europejskiej podlegają, wprowadzając zharmonizowany zestaw podstawowych zasad i przyczyniający się do funkcjonowania jednolitego rynku.

3.2. Zasada pomocniczości i proporcjonalności

Zgodnie z zasadą pomocniczości (art. 5 ust. 3 TFUE), Unia podejmuje działania tylko wówczas, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na rozmiary lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii. Mimo iż wszystkie z wyżej wymienionych problemów mają istotne konsekwencje dla każdego z państw członkowskich, ich całościowe skutki można w pełni ocenić dopiero w perspektywie transgranicznej. Wynika to z faktu, że nadużyć na rynku można dokonać wszędzie tam, gdzie instrument taki jest notowany lub jest przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a więc nawet na rynkach innych niż rynek pierwotny danego instrumentu. Istnieje więc rzeczywiste ryzyko, że w obliczu braku działań na poziomie Unii reakcje państw na nadużycia na rynku będą omijane lub nieskuteczne.

Ponadto w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego, konieczne jest podejście konsekwentne, a ponieważ kwestię tę obejmuje już dorobek istniejącej dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, problemami omówionymi powyżej najlepiej zająć się w ramach wspólnych działań. W tym kontekście, działanie Unii wydaje się odpowiednie pod względem zasady pomocniczości.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności, wszelkie interwencje muszą być ukierunkowane i nie mogą wykraczać poza czynności konieczne do osiągnięcia celów. Zasada ta kierowała procesem od rozpoznania i oceny alternatywnych opcji polityki do opracowania projektu niniejszego wniosku.

3.3. Zgodność z art. 290 i 291 TFUE

Dnia 23 września 2009 r., Komisja przyjęła wnioski dotyczące rozporządzeń ustanawiających EUNB, EUNUiPPE oraz EUNGiPW[16]. Komisja pragnie przypomnieć w tym względzie oświadczenia odnoszące się do art. 290 i 291 TFUE, złożone przez nią przy okazji przyjęcia rozporządzeń ustanawiających europejskie organy nadzoru, zgodnie z którymi „w odniesieniu do procesu przyjmowania

[16] COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

standardów regulacyjnych Komisja podkreśla szczególny charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury Lamfalussy'ego i wyraźnie stwierdzony w Deklaracji 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli podczas przyjmowania aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE."

3.4. Szczegółowe omówienie wniosku

3.4.1. Rozdział I (Przepisy ogólne)

3.4.1.1. Regulacja nowych rynków, platform obrotu i instrumentów finansowych OTC

Dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku oparta jest na pojęciu zakazu wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku w zakresie instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym. Od przyjęcia MiFID[17] instrumenty finansowe były jednak w coraz większym stopniu przedmiotem obrotu na MTF, innych rodzajach OTF, takich jak systemy realizacji swapu lub maklerskie systemy kojarzenia ofert, lub też wyłącznie obrotu poza rynkiem regulowanym. Te nowe systemy i platformy obrotu zwiększyły konkurencję wobec istniejącego rynku regulowanego, zdobywając coraz większy udział w płynności i przyciągając szeroką grupę inwestorów. Zwiększenie obrotów na różnych platformach utrudniło monitorowanie ewentualnych nadużyć na rynku. Rozporządzenie rozszerza zatem zakres stosowania ram dotyczących nadużyć na rynku na wszelkie instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na MTF lub OTF, a także na wszelkie powiązane instrumenty finansowe znajdujące się w obrocie poza rynkiem regulowanym, które mogą mieć wpływ na objęty rozporządzeniem rynek bazowy. Jest to konieczne do uniknięcia arbitrażu regulacyjnego wśród systemów obrotu, tak aby zapewnić ochronę inwestorów i integralność rynków na równych warunkach w całej Unii Europejskiej, a także zapewnić, by manipulacje takimi instrumentami na rynku, dokonywane przy użyciu instrumentów pochodnych w obrocie poza rynkiem regulowanym takie jak swapy ryzyka kredytowego, były wyraźnie zabronione.

3.4.1.2. Regulacja towarowych instrumentów pochodnych oraz powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym

Rynki kasowe oraz powiązane rynki instrumentów pochodnych są ściśle współzależne, zaś nadużycia na rynku mogą wystąpić na wszystkich tych rynkach. Budzi to szczególne obawy o rynki kasowe, ponieważ aktualne zasady dotyczące przejrzystości i integralności rynku dotyczą tylko rynków finansowych i rynków instrumentów pochodnych, nie zaś powiązanych rynków kasowych. Rozporządzenie nie ma na celu bezpośredniego zarządzania tymi rynkami kasowymi. W rzeczywistości wszelkie transakcje lub zachowania mające miejsce ściśle na rynkach niefinansowych powinny znaleźć się poza zakresem rozporządzenia i podlegać szczegółowym i sektorowym przepisom i nadzorowi, tak jak zostało to przewidziane w dziedzinie energetyki we wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii (REMIT)[18]. Rozporządzenie powinno

---

[17] Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych. Dz.U. L 145 z 30.4.2004.

[18] http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0726:FIN:EN:PDF

jednak obejmować transakcje lub działania na tych rynkach kasowych, które są powiązane z rynkami finansowymi i rynkami instrumentów pochodnych objętych rozporządzeniem i które wywierają na te rynki wpływ. W szczególności, zgodnie z aktualną dyrektywą w sprawie nadużyć na rynku, brak jasnej i wiążącej definicji informacji poufnych w odniesieniu do rynków towarowych instrumentów pochodnych może umożliwiać powstanie asymetrii informacyjnych w związku z tymi powiązanymi rynkami kasowymi. Oznacza to, że zgodnie aktualnymi ramami dotyczącymi nadużyć na rynku, osoby inwestujące w towarowe instrumenty pochodne mogą podlegać mniejszej ochronie niż osoby inwestujące w instrumenty pochodne rynków finansowych, ponieważ możliwe jest odniesienie korzyści na rynku kasowym z informacji poufnych dokonując transakcji na powiązanym rynku instrumentów pochodnych. Dlatego też definicję informacji poufnych w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych należy dostosować do ogólnej definicji informacji poufnych, rozszerzając ją na informacje poufne o cenach, które odnoszą się do powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym oraz do samego instrumentu pochodnego. Zagwarantuje to pewność prawną oraz lepsze informowanie inwestorów. Ponadto dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku zakazuje tylko wszelkich manipulacji zniekształcających ceny instrumentów finansowych. Jako że określone transakcje na rynkach instrumentów pochodnych mogą także służyć do manipulacji cenami na powiązanych rynkach kasowych, zaś transakcje na rynkach kasowych mogą służyć do manipulacji rynkami instrumentów pochodnych, definicję manipulacji na rynku należy w rozporządzeniu rozszerzyć, tak aby objąć nią wyżej wymienione rodzaje międzyrynkowych manipulacji na rynku. W konkretnym przypadku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwe organy i EUNGiPW będą współpracować z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz krajowymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, tak aby zapewnić skoordynowane podejście do egzekwowania odpowiednich przepisów związanych z instrumentami finansowymi oraz produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym. W szczególności właściwe organy powinny wziąć pod uwagę specyficzne cechy definicji zawartych w [rozporządzeniu (UE) nr… Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii] podczas stosowania zawartych w tym rozporządzeniu definicji informacji poufnych, wykorzystywania informacji poufnych oraz manipulacji na rynku do instrumentów finansowych powiązanych z produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym.

3.4.1.3. Manipulacje na rynku przy użyciu handlu algorytmicznego oraz transakcji wysokiej częstotliwości

Na rynkach finansowych następuje szeroko rozpowszechniony wzrost wykorzystania automatycznych systemów transakcyjnych, takich jak handel algorytmiczny i transakcje wysokiej częstotliwości. Transakcje te wykorzystują algorytmy komputerowe, decydujące o tym, czy zamówienie zostanie złożone i/lub o aspektach realizacji zlecenia. Określony rodzaj handlu algorytmicznego znany jest jako transakcje wysokiej częstotliwości (high frequency trading — HFT). Transakcje HFT zwykle nie stanowią strategii samej w sobie, lecz wykorzystują zaawansowaną technologię w celu wdrożenia tradycyjnych strategii handlowych, takich jak strategia arbitrażu i organizacji obrotu. Mimo iż większość strategii algorytmicznych i HFT jest legalna, organy regulacyjne rozpoznały pewne strategie automatyczne, które po

zastosowaniu stwarzają prawdopodobieństwo popełnienia nadużycia na rynku. Strategie takie obejmują na przykład praktyki „quote stuffing”, „layering” i „spoofing” (składanie, a następnie natychmiastowe wycofywanie dużej liczby zleceń). Definicja manipulacji na rynku zawarta w dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku jest bardzo obszerna i już teraz można ją zastosować do przypadków nadużyć, niezależnie od tego, jaki środek wykorzystywany jest do obrotu. W rozporządzeniu należy jednak dookreślić konkretne przykłady strategii wykorzystujących handel algorytmiczny i transakcje wysokiej częstotliwości objęte zakazem manipulacji na rynku. Dalsza identyfikacja strategii stanowiących nadużycia zapewni spójne podejście właściwych organów w obszarze nadzoru i egzekwowania przepisów.

3.4.1.4. Próba manipulacji na rynku

Zważywszy, że dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku nie obejmuje prób dokonywania manipulacji na rynku, udowodnienie takich manipulacji wymaga od organu regulacyjnego wykazania, że albo złożono zamówienie, albo dokonano transakcji. Są jednak sytuacje, w których, po podjęciu przez kogoś działania, jasny jest zamiar dokonania manipulacji na rynku, lecz ani zamówienie nie zostaje złożone, ani transakcja nie jest przeprowadzana. Rozporządzenie wyraźnie zakazuje prób dokonywania manipulacji na rynku, dzięki czemu przyczynia się do wzrostu integralności rynku. Aktualna definicja wykorzystywania informacji poufnych obejmuje już elementy usiłowania takich działań. Elementy te zostaną z tej definicji usunięte, zaś usiłowanie wykorzystania informacji poufnych zostanie zakwalifikowane jako odrębne przestępstwo.

3.4.1.5. Uprawnienia do emisji

Uprawnienia do emisji będą przeklasyfikowane jako instrumenty finansowe w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych. W rezultacie będą one również podlegać ramom dotyczącym zwalczania nadużyć na rynku. Podczas gdy większość środków podejmowanych w ramach systemu zwalczania nadużyć na rynku miałaby bez dostosowań zastosowanie do uprawnień do emisji, kilka przepisów wymaga dostosowania pod względem specyficznego charakteru tych instrumentów i cech strukturalnych tego rynku. W szczególności w przeciwieństwie do większości kategorii instrumentów finansowych, ujawnienia informacji poufnych oraz obowiązków związanych z poufnymi wykazami i transakcjami prowadzonymi przez kadrę kierowniczą nie można skutecznie odnieść do emitenta uprawnień do emisji, który ponosi odpowiedzialność za rozwój i wdrażanie unijnej polityki w zakresie klimatu. Odpowiedzialne organy publiczne (w tym Komisja Europejska) są w każdym razie zobowiązane do zapewnienia uczciwego i niedyskryminacyjnego ujawnienia nowych decyzji, zmian i danych i dostępu do nich. Ponadto w realizacji unijnej polityki w zakresie klimatu państwa członkowskie, Komisja Europejska oraz inne oficjalnie wyznaczone organy nie powinny być ograniczane obowiązkami wynikającymi z systemu zwalczania nadużyć na rynku.

Dlatego też wprowadza się szczególną definicję informacji poufnych dla uprawnień do emisji. Na uczestników rynku uprawnień do emisji zostanie nałożony obowiązek ujawniania informacji poufnych, ponieważ to oni będą znajdować się w posiadaniu informacji odpowiednich dla ujawnień okresowych lub *ad-hoc*. Próg (wyrażony jako emisja lub moc cieplna lub połączenie tych dwóch wielkości) określony w akcie

delegowanym zdjąłby obowiązek na mocy art. 12 (oraz art. 13 i 14) ze wszystkich podmiotów, których działalność na poziomie indywidualnym nie wywiera istotnego wpływu na kształtowanie się cen uprawnień do emisji lub (wynikającego z tej działalności) ryzyko wykorzystania informacji poufnych.

Ponadto, w następstwie sklasyfikowania w ramach MiFID uprawnień do emisji jako instrumentów finansowych, możliwe jest zebranie wszystkich środków dotyczących nadużyć na rynku w zakresie aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji w jednolity zbiór przepisów oraz połączenie ich z ogólnym system zwalczania nadużyć na rynku dla rynku wtórnego.

3.4.2. Rozdział II (Wykorzystywanie poufnych informacji i manipulacje na rynku)

3.4.2.1. Informacje poufne

Informacje poufne mogą stać się przedmiotem nadużycia, zanim emitent zacznie podlegać obowiązkowi podania ich do wiadomości publicznej. Status negocjacji w sprawie kontraktów, warunki tymczasowo ustalone podczas negocjacji w sprawie kontraktów, możliwość plasowania instrumentów finansowych, warunki obrotu instrumentami finansowymi lub tymczasowe warunki plasowania instrumentów finansowych mogą stanowić istotne informacje dla inwestorów. Informacje takie należy więc klasyfikować jako informacje poufne. Może się jednak zdarzyć, że nie będą one na tyle precyzyjne, aby emitent był zobowiązany do ich ujawnienia; w takich przypadkach zastosowanie powinien mieć zakaz wykorzystywania informacji poufnych, jednak nie ma zastosowania obowiązek ujawnienia tych informacji przez emitenta.

3.4.2.2. Równe warunki działania w systemach i platformach obrotu w zapobieganiu i wykrywaniu nadużyć na rynku

Wzrost obrotu instrumentami na różnych platformach utrudnia monitorowanie ewentualnych nadużyć na rynku. Zgodnie z dyrektywą MiFID, MTF mogą kierować operatorzy rynku lub przedsiębiorstwa inwestycyjne. Obowiązki monitorowania, określone w art. 26 dyrektywy MiFID, również mają zastosowanie. Obowiązek przyjęcia przepisów strukturalnych mających na celu zapobieganie manipulacjom rynkowym i wykrywanie ich, wymieniony w art. 6 dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, ma jednak zastosowanie jedynie do operatorów rynku. Celem rozporządzenia jest zapewnienie równych warunków działania w systemach i na platformach obrotu objętych rozporządzeniem poprzez wymóg przyjęcia niezbędnych przepisów strukturalnych mających na celu zapobieganie manipulacjom rynkowym i wykrywanie ich.

3.4.3. Rozdział III (Wymogi w zakresie ujawniania informacji)

3.4.3.1. Podawanie informacji poufnych do wiadomości publicznej

3.4.3.2. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku wymaga, aby emitenci instrumentów finansowych podawali możliwie szybko do wiadomości publicznej informacje poufne bezpośrednio ich dotyczące. Ustęp 2 zezwala emitentom, na określonych warunkach, na opóźnienie podania do wiadomości publicznej informacji poufnych. Na mocy rozporządzenia, emitenci będą zobowiązani do informowania

właściwych organów o decyzji o opóźnieniu podania informacji poufnych do wiadomości publicznej, natychmiast po ich ujawnieniu. Emitent ponosi odpowiedzialność za ocenę, czy takie opóźnienie jest uzasadnione, czy też nie. Możliwość, aby właściwe organy w razie potrzeby zbadały *ex-post*, czy rzeczywiście spełniono odpowiednie warunki dla opóźnienia, poprawi ochronę inwestorów i integralność rynku. Jeżeli jednak informacje poufne mają znaczenie systemowe i w interesie publicznym leży, aby ich publikacja została opóźniona, właściwe organy będą uprawnione do wydania zezwolenia na takie opóźnienie na ograniczony okres w szerszym interesie publicznym związanym z zachowaniem stabilności systemu finansowego i uniknięciem strat, które mogłyby wyniknąć, na przykład, z niepowodzenia emitenta o znaczeniu systemowym. Wykazy osób mających dostęp do informacji poufnych

Wykazy osób mających dostęp do informacji poufnych stanowią istotne narzędzie właściwych organów podczas badania prawdopodobnych nadużyć rynkowych. Rozporządzenie ma na celu wyeliminowanie różnic między państwami, które jak dotąd nakładały na emitentów zbędne obciążenia administracyjne poprzez zapewnienie, aby dokładne dane, które mają być zawarte w tych wykazach, zostały określone w aktach delegowanych, oraz wdrożenie standardów technicznych przyjętych przez Komisję.

3.4.3.3. Wymogi w zakresie ujawniania informacji przez emitentów, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP

Bez uszczerbku dla celów zachowania integralności i przejrzystości na rynkach finansowych oraz ochrony inwestorów, ramy zwalczania nadużyć na rynku dostosowano do cech i potrzeb emitentów, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP. Zastosowanie, w sposób niezróżnicowany do wszystkich rynków wzrostu MŚP, nowych, zawartych w rozporządzeniu ram, może zniechęcić emitentów na tych rynkach do gromadzenia kapitału na rynkach kapitałowych. Zakres i wielkość działalności tych emitentów są bardziej ograniczone, zaś okoliczności wywołujące potrzebę podania do wiadomości publicznej informacji poufnych są zazwyczaj bardziej ograniczone niż w przypadku większych emitentów. Rozporządzenie wymaga, aby ci emitenci podali informacje poufne do wiadomości publicznej w sposób zmodyfikowany, uproszczony i specyficzny dla rynku. Takie informacje poufne można opublikować na tych rynkach na rzecz wzrostu MŚP, w imieniu tych emitentów, zgodnie ze standaryzowaną treścią i formatem określonymi w technicznych standardach wdrożeniowych przyjętych przez Komisję. Emitenci ci są także zwolnieni, pod pewnymi warunkami, z obowiązku utrzymywania i ciągłego uaktualniania wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych, oraz korzystają z nowego progu zgłaszania wymienionych poniżej transakcji wykonywanych przez kadrę kierowniczą.

3.4.3.4. Zgłaszanie transakcji wykonywanych przez kadrę kierowniczą

Rozporządzenie wyjaśnia zakres zobowiązań sprawozdawczych w związku z transakcjami wykonywanymi przez kadrę kierowniczą. Sprawozdania te pełnią istotną funkcję, gdyż zniechęcają kadrę kierowniczą do wykorzystywania informacji poufnych oraz dostarczają na rynek przydatnych informacji dotyczących poglądów kadry kierowniczej w sprawie zmian w cenach akcji emitentów. Rozporządzenie uściśla, że wszelkie transakcje dokonane przez osoby korzystające z uprawnień

uznaniowych w imieniu osoby z kadry kierowniczej emitenta lub w wyniku których osoba z kadry kierowniczej zastawia swoje akcje lub użycza je, muszą zostać zgłoszone właściwym organom i podane do wiadomości publicznej. Ponadto, rozporządzenie wprowadza jednolity we wszystkich państwach członkowskich próg 20 000 EUR, który powoduje wystąpienie obowiązku zgłaszania transakcji wykonywanych przez kadrę kierowniczą.

3.4.4. Rozdział IV (EUNGiPW i właściwe organy)

3.4.4.1. Uprawnienia właściwych organów

Zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. b) dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, właściwym organom przysługuje prawo do żądania informacji od wszystkich osób. Istnieje jednakże luka jeśli chodzi o informacje o towarowych rynkach kasowych, gdzie nie ma również zasad przejrzystości ani obowiązków sprawozdawczych wobec sektorowych organów regulacyjnych, tam gdzie organy takie istnieją. Prawo do żądania informacji od wszelkich osób zazwyczaj pozwala właściwym organom na dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do zbadania podejrzenia o ewentualnych nadużyciach na rynku. Informacje te mogą być jednak niewystarczające, szczególnie jeżeli brakuje organów sektorowych, które nadzorują te towarowe rynki kasowe. Rozporządzenie pozwala właściwym organom na dostęp do ciągłych danych poprzez żądanie, aby takie dane zostały im bezpośrednio przedłożone w określonym formacie. Uzyskując dostęp do systemów operatorów rynku na towarowych rynkach kasowych, właściwe organy mogą również monitorować przepływy danych w czasie rzeczywistym.

W celu wykrywania przypadków wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku konieczne jest, aby właściwe organy miały możliwość dostępu do pomieszczeń prywatnych i przejęcia dokumentacji. Dostęp do pomieszczeń prywatnych jest konieczny w szczególności, jeżeli: (i) osoba, od której zażądano już informacji nie wykonała tego żądania (częściowo lub w całości); lub (ii) istnieją uzasadnione podstawy, aby sądzić, że w przypadku takiego żądania nie zostałoby ono wykonane lub że dokumenty lub informacje, których żądanie to dotyczy, zostałyby usunięte, zniszczone lub wprowadzono by do nich zmiany. Mimo iż wszystkie jurysdykcje zapewniają obecnie dostęp do wszelkich dokumentów, nie wszystkie właściwe organy posiadają uprawnienia do wejścia na teren pomieszczeń prywatnych i przejęcia dokumentów. W rezultacie istnieje ryzyko, iż właściwe organy zostaną w takich sytuacjach pozbawione istotnych i niezbędnych dowodów, a w związku z tym, przypadki wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku zostaną nieujawnione i nieobłożone sankcjami. W tym kontekście należy podkreślić, że taki wstęp na teren pomieszczeń prywatnych może stanowić naruszenie prawa podstawowego do życia prywatnego i rodzinnego uznanego w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Istotne jest, aby wszelkie ograniczenie tego prawa było w pełni zgodne z art. 52 Karty. Zatem właściwy organ państwa członkowskiego powinien mieć prawo wstępu na teren pomieszczeń prywatnych w celu zajęcia dokumentów wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zezwolenia organu sądowego danego państwa członkowskiego zgodnie z ustawodawstwem krajowym oraz w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że dokumenty związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie w udowodnieniu istnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy [nowej dyrektywy w sprawie

nadużyć na rynku]. Zakazy wykorzystania informacji poufnych i manipulacji na rynku dotyczą wszystkich osób. Dlatego też właściwe organy muszą mieć dostęp do informacji znajdujących się w posiadaniu nie tylko przedsiębiorstw inwestycyjnych, ale także samych tych osób oraz do informacji dotyczących zachowania tych osób, przechowywanych w bazach danych przez przedsiębiorstwa niefinansowe. Istniejące rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych przedsiębiorstw inwestycyjnych dokonujących transakcji oraz istniejące rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych stanowią istotne dowody w wykrywaniu i udowadnianiu wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku. Za pomocą rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych można zidentyfikować osobę odpowiedzialną za rozpowszechnienie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji. W większość rodzajów wykorzystywania informacji poufnych lub manipulacji na rynku zaangażowane są co najmniej dwie osoby, przekazujące informacje lub koordynujące działania. Dzięki rejestrom połączeń telefonicznych i przesyłu danych można ustalić, że istnieje powiązanie między osobą mającą dostęp do informacji poufnych a działalnością handlową innej osoby lub powiązanie pomiędzy ukartowaną działalnością handlową dwóch osób. W szczególności dostęp do rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych od operatorów uznaje się za jedną z najistotniejszych kwestii przy realizacji działań śledczych i egzekwowania prawa przez członków CESR. [19] Kwestia dostępu do danych znajdujących się w posiadaniu operatorów telekomunikacyjnych jest rzeczywiście istotna i niekiedy stanowi jedyny dowód przy ustalaniu, czy informacje poufne przekazano od osoby, która miała pierwotny dostęp do informacji poufnych, osobie handlującej informacjami poufnymi. Na przykład dane te stanowiłyby dowód w przypadku telefonicznego przekazania informacji poufnych przez członka zarządu spółki będącej w posiadaniu informacji poufnych przyjacielowi, krewnemu lub członkowi najbliższej rodziny, który następnie dokonał podejrzanej transakcji na podstawie otrzymanych informacji poufnych. Organ regulacyjny mógłby wykorzystać rejestry połączeń telefonicznych i rejestry przesyłu danych otrzymane od operatorów telekomunikacyjnych do wykazania, że połączenie zostało wykonane przez osobę mającą pierwotny dostęp do informacji poufnych do jej przyjaciela lub krewnego na krótko przed wykonaniem przez tę osobę połączenia do jej maklera w celu zlecenia mu przeprowadzenia podejrzanej transakcji. Rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych uzyskane od operatorów telekomunikacyjnych dostarczyłyby dowodów na istnienie powiązania, które można by było wykorzystać jako dowód w celu nałożenia sankcji w tej sprawie, której w przeciwnym wypadku by nie wykryto. Kolejnym przykładem jest publikacja fałszywej lub wprowadzającej w błąd wiadomości w biuletynie internetowym, mająca na celu wpłynięcie na cenę instrumentu finansowego. Rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych mogą służyć do identyfikacji autora wiadomości. Ponadto rejestry te mogą dostarczyć dowodów na powiązanie z inną osobą, która dokonała uprzednio lub następnie podejrzanych transakcji, w celu udowodnienia manipulacji na rynku poprzez rozpowszechnianie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji. W tym kontekście istotne jest, aby wprowadzić równe warunki działania na rynku wewnętrznym, jeśli chodzi o dostęp właściwych organów do rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych lub firm

[19] Odpowiedź CESR dotycząca zaproszenia do zgłaszania uwag w związku z rozpoczętym w dniu 20 kwietnia 2009 r. przeglądem dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, dostępna na: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/abuse/index_en.htm

inwestycyjnych. Zatem właściwe organy powinny móc zażądać rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych lub firm inwestycyjnych w przypadku istnienia uzasodnionego podejrzenia, że takie rejestry związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie w udowodnieniu istnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu i [nowej dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku]. Musi być również jasne, że rejestry te nie dotyczą jednak treści połączenia, do którego się odnoszą.

Ponieważ nadużycia na rynku mogą mieć miejsce w różnych krajach i na różnych rynkach, EUNGiPW pełni rolę silnego koordynatora, zaś właściwe organy muszą współpracować i wymieniać się informacjami z innymi właściwymi organami oraz, gdy ma to zastosowanie do towarowych instrumentów pochodnych, z organami regulacyjnymi odpowiedzialnymi za powiązane rynki kasowe w państwach Unii i państwach trzecich.

3.4.5. Rozdział V (Sankcje administracyjne)

3.4.5.1. Sankcje

Rynki finansowe w Unii Europejskiej stają się coraz bardziej zintegrowane, zaś popełniane na nich przestępstwa mogą mieć transgraniczne konsekwencje dla Unii. Rozbieżne systemy sankcjonowania istniejące obecnie w państwach członkowskich sprzyjają istnieniu arbitrażu regulacyjnego i przeszkadzają w realizacji ostatecznych celów integralności i przejrzystości na jednolitym rynku usług finansowych. Spis obowiązujących krajowych systemów wykazał na przykład, że poziomy sankcji pieniężnych znacząco różnią się wśród państw członkowskich, że niektóre właściwe organy nie mają do dyspozycji pewnych istotnych uprawnień do nakładania sankcji oraz że niektóre właściwe organy nie mogą nakładać sankcji na osoby fizyczne i prawne.[20] Rozporządzenie to wprowadza więc minimalne zasady dotyczące administracyjnych środków, sankcji i grzywien . Nie zabrania ono poszczególnym państwom członkowskim ustalania wyższych standardów. Rozporządzenie to przewiduje wydanie wszelkich zysków tam, gdzie zostaną one rozpoznane, w tym odsetek, oraz, w celu zapewnienia odpowiedniego efektu odstraszającego, wprowadza grzywny, które muszą przekraczać wszelki zysk otrzymany lub stratę której uniknięto w wyniku naruszenia rozporządzenia, oraz muszą zostać określone przez właściwe organy w świetle faktów i okoliczności.

Ponadto sankcje karne odstraszają bardziej skutecznie niż środki i sankcje administracyjne. Wniosek w sprawie dyrektywy [XX] wprowadza wymóg wobec wszystkich państw członkowskich, aby wprowadziły one skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające sankcje karne za najbardziej poważne przestępstwa w zakresie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji rynkowych. Dyrektywa ta ma być stosowana przy uwzględnieniu przepisów ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym przyszłych środków wykonawczych. Jednakże definicje

---

[20] (COM (2010) 1496) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów — Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych, grudzień 2010 r., rozdział 3.

stosowane do celów dyrektywy mogą się różnić od tych stosowanych do celów rozporządzenia.

3.4.5.2. Ochrona osób zgłaszających przypadki naruszenia i zachęty dla tych osób

Zgłaszanie przypadków naruszenia może stanowić użyteczne źródło pierwotnych informacji oraz może zaalarmować właściwe organy o przypadkach podejrzanych nadużyć na rynku. Rozporządzenie ulepsza ramy ukierunkowane na zwalczanie nadużyć na rynku w Unii, wprowadzając odpowiednią ochronę osób zgłaszających przypadki podejrzenia nadużyć na rynku, możliwość stosowania zachęt finansowych dla osób dostarczających właściwym organom istotnych informacji, prowadzących do nałożenia sankcji pieniężnych, oraz ulepszania przepisów państw członkowskich w zakresie przyjmowania i analizy zgłoszeń przypadków naruszeń.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Konkretny wpływ wniosku na budżet związany jest z zadaniem przypisanym EUNGiPW, zgodnie z ocenami skutków finansowych regulacji towarzyszących temu wnioskowi. Wpływ na budżet Komisji został oceniony także w ocenie skutków finansowych towarzyszącej wnioskowi.

Wniosek ten ma także wpływ na budżet Wspólnoty.

2011/0295 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej[21],

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[22],

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego[23],

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rzeczywisty jednolity rynek usług finansowych ma decydujące znaczenie dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Unii.

(2) Integracja i efektywność rynku finansowego wymaga integralności rynku. Sprawne działanie rynków papierów wartościowych oraz zaufanie publiczne wobec rynków stanowią warunki konieczne dla wzrostu gospodarczego i zamożności. Nadużycia na rynku mają negatywny wpływ na integralność rynków finansowych oraz zaufanie publiczne wobec papierów wartościowych i instrumentów pochodnych.

(3) Dyrektywa 2003/6/WE[24] Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), przyjęta dnia 28 stycznia 2003 r., uzupełniła i zaktualizowała unijne ramy legislacyjne w zakresie ochrony integralności rynku. Zważywszy jednak na zmiany legislacyjne,

---

21 Dz.U. C […] z […], s. […].
22 Dz.U. C z , s. .
23 Dz.U. C z , s. .
24 Dz.U. L 16 z 12.4.2003, s. 16.

rynkowe i technologiczne, jakie zaszły od tamtej pory i skutkowały znaczącymi zmianami w warunkach finansowych, dyrektywę tę należy obecnie zastąpić w celu nadążania za tymi zmianami. Nowy instrument prawny jest także potrzebny do zapewnienia jednolitych zasad oraz jasności kluczowych pojęć, a także zapewnienia jednolitego zbioru przepisów, zgodnego z wnioskami grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego[25].

(4) Potrzebne jest ustanowienie jednolitych ram w celu zachowania integralności rynku oraz uniknięcia ewentualnego arbitrażu regulacyjnego, a także zwiększenia pewności prawnej i zmniejszenia złożoności przepisów regulacyjnych dla uczestników rynku. Niniejszy bezpośrednio stosowany akt prawny ma na celu przyczynienie się w znacznym stopniu do niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego i w efekcie powinien być oparty na przepisach art. 114 TFUE, zgodnie z interpretacją utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

(5) W celu usunięcia pozostałych barier w handlu i znacznych zakłóceń konkurencji będących skutkiem odmiennych rozwiązań stosowanych w przepisach krajowych oraz w celu zapobiegnięcia wszelkim innym prawdopodobnym barierom w handlu i zakłóceniom konkurencji z nich wynikającym, konieczne jest przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego jednolite zasady stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Kształtowanie w formie rozporządzenia wymogów dotyczących zwalczania nadużyć na rynku powinno zapewnić, aby wymogi te były bezpośrednio stosowane. Powinno to zapewnić jednolite warunki, zapobiegając rozbieżnościom w krajowych wymogach, powstałym w wyniku transpozycji dyrektywy. Niniejsze rozporządzenie powinno spowodować, że wszystkie osoby w całej Unii będą przestrzegać tych samych zasad. Rozporządzenie powinno także ograniczyć złożoność przepisów regulacyjnych i koszty przestrzegania przepisów, szczególnie w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną, oraz przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.

(6) Komunikat Komisji w sprawie programu „Small Business Act" dla Europy[26] wzywa Unię oraz państwa członkowskie do opracowania zasad w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych, dostosowania prawodawstwa do potrzeb emitentów na rynkach dla małych i średnich przedsiębiorstw, a także ułatwienia dostępu tych emitentów do finansowania. Szereg postanowień dyrektywy 2003/6/WE nakłada obciążenia administracyjne na emitentów, szczególnie tych, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP. Obciążenia te należy ograniczyć.

(7) Nadużycia na rynku są pojęciem obejmującym wszelkie bezprawne działania na rynkach finansowych, a do celów niniejszego rozporządzenia należy je rozumieć jako wykorzystywanie poufnych informacji lub ich nadużywanie oraz manipulacje na rynku. Działania takie uniemożliwiają pełną i prawidłową przejrzystość rynku, która stanowi konieczny warunek handlu dla wszystkich podmiotów gospodarczych na zintegrowanych rynkach finansowych.

---

25 *Sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE*, Bruksela, 25.2.2009.

26 Komunikat Komisji „Najpierw myśl na małą skalę" — Program „Small Business Act" dla Europy, COM(2008) 394 wersja ostateczna.

(8) Zakres dyrektywy 2003/6/WE koncentrował się na instrumentach finansowych dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych, jednakże w ostatnich latach instrumentami finansowymi obracano coraz częściej na wielostronnych platformach obrotu (MTF). Niektóre instrumenty finansowe są przedmiotem obrotu jedynie na innych rodzajach zorganizowanych platform obrotu (OTF), takich jak maklerskie systemy kojarzenia ofert, lub jedynie poza rynkiem regulowanym. Zakres niniejszego rozporządzenia należy zatem rozszerzyć tak, aby objąć nim wszelkie instrumenty finansowe w obrocie na MTF lub OTF, a także instrumenty finansowe w obrocie poza rynkiem regulowanym, np. swapy ryzyka kredytowego, lub wszelkie działania lub postępowanie, które może mieć wpływ na taki instrument finansowy w obrocie na rynku regulowanym, MTF lub OTF. Powinno to poprawić ochronę inwestorów, zabezpieczyć integralność rynków oraz zagwarantować, że manipulacje rynkowe takimi instrumentami, dokonywane przy użyciu instrumentów finansowych w obrocie poza rynkiem regulowanym, są wyraźnie zabronione.

(9) Stabilizacja instrumentów finansowych lub obrót akcjami własnymi w ramach programów odkupu mogą być zgodne z prawem, w określonych okolicznościach, nie powinny one więc same w sobie być uznawane za nadużycia na rynku.

(10) Państwa członkowskie oraz Europejski System Banków Centralnych, Europejski Instrument Stabilności Finansowej, krajowe banki centralne oraz inne agencje lub spółki celowe jednego lub kilku państw członkowskich, a także Unia Europejska i określone inne organy publiczne nie powinny być ograniczane w realizacji polityki monetarnej, walutowej, zarządzania długiem publicznym lub polityki w zakresie klimatu.

(11) Rozsądni inwestorzy opierają swoje decyzje inwestycyjne na informacjach, którymi już dysponują, tj. na informacjach dostępnych *ex-ante*. To, czy podejmując decyzję inwestycyjną, rozsądny inwestor prawdopodobnie wziąłby pod uwagę określoną informację, należy więc ocenić na podstawie informacji dostępnych *ex-ante*. Ocena taka musi uwzględniać oczekiwane skutki informacji w świetle całokształtu działalności emitenta, niezawodność źródła informacji oraz wszelkie inne zmienne rynkowe, które prawdopodobnie mogą wpłynąć na instrumenty finansowe, powiązane kontrakty towarowe na rynku kasowym, lub też inne produkty sprzedawane na aukcjach, na podstawie uprawnień do emisji w danych okolicznościach.

(12) Informacje *ex-post* mogą służyć do sprawdzenia przypuszczeń co do tego, czy informacje *ex-ante* oddziaływały na ceny, nie mogą jednak służyć do wszczęcia postępowania przeciwko osobom, które wyciągnęły prawidłowe wnioski z dostępnych im informacji *ex-ante*.

(13) Pewność prawną dla uczestników rynku należy zwiększać poprzez dookreślenie dwóch elementów kluczowych dla definicji informacji poufnych, tj. szczegółowego charakteru tych informacji oraz znaczenia ich potencjalnego wpływu na ceny instrumentów finansowych, powiązanych towarowych kontraktów na rynku kasowym lub produktów sprzedawanych na aukcjach na podstawie uprawnień do emisji. W przypadku instrumentów pochodnych będących produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym, za informacje poufne należy uznać szczególnie informacje, które podawane są do informacji publicznej zgodnie z [rozporządzeniem (UE) nr … Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii].

(14) Informacje poufne mogą stać się przedmiotem nadużycia zanim emitent zostanie objęty obowiązkiem podania ich do wiadomości publicznej. Status negocjacji w sprawie kontraktów, warunki tymczasowo ustalone podczas negocjacji w sprawie kontraktów, możliwość plasowania instrumentów finansowych, warunki obrotu instrumentami finansowymi lub tymczasowe warunki plasowania instrumentów finansowych mogą stanowić istotne informacje dla inwestorów. Informacje takie należy więc klasyfikować jako informacje poufne. Może się jednak zdarzyć, że nie będą one na tyle precyzyjne, aby emitent był zobowiązany do ich ujawnienia; w takich przypadkach zastosowanie powinien mieć zakaz wykorzystywania informacji poufnych, jednak nie ma zastosowania obowiązek ujawnienia tych informacji przez emitenta.

(15) Rynki kasowe oraz powiązane rynki instrumentów pochodnych są ściśle współzależne i mają charakter globalny, zaś nadużycia na rynku mogą wystąpić na wszystkich tych rynkach oraz w różnych krajach. Jest to prawdą zarówno w przypadku wykorzystywania informacji poufnych , jak i manipulacji na rynku. W szczególności, informacje poufne z rynku kasowego mogą przynieść korzyść osobie zajmującej się obrotem na rynku finansowym. Dlatego też ogólna definicja informacji poufnych w odniesieniu do rynków finansowych i towarowych instrumentów pochodnych musi mieć także zastosowanie do wszystkich informacji, które odnoszą się do powiązanego towaru. Ponadto strategie manipulacyjne można także rozszerzyć na rynki kasowe i rynki instrumentów pochodnych. Obrót instrumentami finansowymi, w tym towarowymi instrumentami pochodnymi, może służyć do manipulacji powiązanymi kontraktami towarowymi na rynku kasowym, a towarowe kontrakty na rynku kasowym mogą służyć do manipulacji powiązanymi instrumentami finansowymi. Zakaz manipulacji rynkowych powinien uwzględniać te współzależności. Rozszerzanie zakresu rozporządzenia na zachowania, które nie dotyczą instrumentów finansowych, na przykład na obrót kontraktami towarowymi na rynku kasowym, które mają wpływ jedynie na rynek kasowy, jest jednak zarówno nieodpowiednie, jak i niewykonalne. W konkretnym przypadku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę specyficzne cechy definicji zawartych w [rozporządzeniu (UE) nr… Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii] podczas stosowania zawartych w tym rozporządzeniu definicji informacji poufnych, wykorzystywania informacji poufnych oraz manipulacji na rynku do instrumentów finansowych powiązanych z produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym.

(16) W następstwie sklasyfikowania uprawnień do emisji jako instrumentów finansowych w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych, instrumenty te będą również podlegać niniejszemu rozporządzeniu. Mając na uwadze specyficzny charakter tych instrumentów oraz cechy strukturalne rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, konieczne jest zapewnienie, aby działalność państw członkowskich, Komisji Europejskiej oraz innych oficjalnie wyznaczonych organów w zakresie uprawnień do emisji, nie była ograniczona podczas realizacji unijnej polityki w zakresie klimatu. Ponadto obowiązek podania informacji poufnych do wiadomości publicznej powinien dotyczyć ogółu uczestników rynku. Niemniej jednak, aby uniknąć narażenia rynku na zgłaszanie informacji, które nie są użyteczne oraz aby zachować efektywność kosztową przewidzianego działania, konieczne wydaje się ograniczenie wpływu regulacyjnego tego obowiązku jedynie do tych operatorów EU ETS, od których — ze względu na ich wielkość i działalność — można racjonalnie

oczekiwać, że będą oni w stanie mieć znaczący wpływ na ceny uprawnień do emisji. W przypadku, gdy uczestnicy rynku handlu uprawnieniami do emisji już spełnili równorzędne obowiązki dotyczące podania informacji poufnych do publicznej wiadomości, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii (rozporządzeniem (UE) nr … Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii), obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji poufnych dotyczących uprawnień do emisji nie powinien powodować podwojenia obowiązkowych ujawnień o zasadniczo takiej samej treści.

(17) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie[27] przewidziało dwa równoległe systemy dotyczące nadużyć na rynku, mające zastosowanie do sprzedaży uprawnień do emisji na aukcji. Jednakże w wyniku sklasyfikowania uprawnień do emisji jako instrumentów finansowych, niniejsze rozporządzenie powinno stanowić jednolity zbiór przepisów w zakresie środków zwalczania nadużyć na rynku, mających zastosowanie do całokształtu rynku pierwotnego i wtórnego handlu uprawnieniami do emisji. Niniejsze rozporządzenie ma także zastosowanie do sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji i innych opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie.

(18) Rozporządzenie to powinno przewidywać działania dotyczące manipulacji rynkowych, które mogą zostać dostosowane do nowych form obrotu lub nowych strategii stanowiących potencjalne nadużycia. W celu odzwierciedlenia faktu, że obrót instrumentami finansowymi staje się coraz bardziej zautomatyzowany, pożądane jest, aby manipulacje na rynku uzupełnić przykładami konkretnych strategii stanowiących nadużycia, które mogą zostać przeprowadzone poprzez handel algorytmiczny, w tym transakcje wysokiej częstotliwości. Podane przykłady nie mają być ani wyczerpujące, ani też nie mają sugerować, jakoby te same strategie zrealizowane przy użyciu innych środków nie stanowiły nadużyć.

(19) Aby uzupełnić zakaz manipulacji na rynku, rozporządzenie to powinno obejmować zakaz prób angażowania się w manipulacje na rynku, ponieważ nieudane próby manipulacji rynkowych również powinny podlegać sankcjom. Próby angażowania się w manipulacje na rynku należy odróżniać od sytuacji, w których dane działanie nie ma pożądanego wpływu na cenę instrumentu finansowego. Działania takie uznaje się za manipulacje na rynku, ponieważ prawdopodobnie skutkowały one fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd sygnałami.

---

[27] Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1.

(20) Rozporządzenie to powinno także wyjaśniać, iż zaangażowanie w manipulacje rynkowe lub próby zaangażowania w manipulacje rynkowe z zastosowaniem instrumentów finansowych, może przyjąć postać wykorzystywania instrumentów finansowych, takich jak instrumenty pochodne w obrocie w innym systemie obrotu lub poza rynkiem regulowanym.

(21) Aby zapewnić jednolite warunki na rynku w systemach i platformach obrotu podlegających niniejszemu rozporządzeniu, operatorzy rynków regulowanych, MTF i OTF powinni być zobowiązani do przyjęcia proporcjonalnych przepisów strukturalnych mających na celu zapobieganie i wykrywanie manipulacji na rynku.

(22) Manipulacje lub próby manipulacji instrumentami finansowymi mogą również polegać na składaniu zamówień, które nie mają zostać zrealizowane. Ponadto instrumentem finansowym można manipulować poprzez działania wykonywane poza systemem obrotu. Dlatego też osoby, które zawodowo zajmują się organizacją lub przeprowadzaniem transakcji oraz muszą posiadać systemy służące do wykrywania i zgłaszania podejrzanych transakcji, powinny również zgłaszać podejrzane zlecenia i transakcje mające miejsce poza systemem obrotu.

(23) Manipulacje lub próby manipulacji instrumentami finansowymi mogą również polegać na rozpowszechnianiu fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji. Rozpowszechnianie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji może mieć istotny wpływ na ceny instrumentów finansowych w stosunkowo krótkim okresie. Może obejmować wymyślanie ewidentnie fałszywych informacji, ale również umyślne pomijanie istotnych faktów, a także świadomie niedokładne podawanie informacji. Ten rodzaj manipulacji na rynku jest szczególnie szkodliwy dla inwestorów, ponieważ powoduje on, że opierają oni swoje decyzje inwestycyjne na nieprawidłowych lub zniekształconych informacjach. Cierpią na tym także emitenci, ponieważ ogranicza to zaufanie wobec dostępnych informacji związanych z nimi. Brak zaufania na rynku może z kolei zagrozić możliwości wystawiania przez emitenta nowych instrumentów finansowych lub zabezpieczania kredytu przed innymi uczestnikami rynku w celu sfinansowania operacji. Informacje na rynku rozchodzą się bardzo szybko, w wyniku czego szkoda inwestorów i emitentów może utrzymywać się stosunkowo długo, aż do momentu, gdy okaże się, że informacje są fałszywe lub wprowadzające w błąd, a emitent lub osoby odpowiedzialne za ich rozpowszechnianie mogą je skorygować. Konieczne jest zatem zakwalifikowanie rozpowszechniania informacji fałszywych lub wprowadzających w błąd, w tym pogłosek oraz fałszywych lub wprowadzających w błąd wiadomości, jako naruszeń niniejszego rozporządzenia. Nie należy więc pozwalać na to, aby osoby działające na rynkach finansowych swobodnie wyrażały informacje sprzeczne z ich własną opinią lub zdrowym rozsądkiem, co do których wiedzą lub powinny wiedzieć, że są one fałszywe lub wprowadzające w błąd, ze szkodą dla inwestorów i emitentów.

(24) Szybkie upublicznienie informacji poufnych przez emitenta jest konieczne do zapobiegania wykorzystywaniu informacji poufnych oraz zapewnienia, aby inwestorzy nie byli wprowadzani w błąd. Należy więc wymagać od inwestorów, aby podawali oni do wiadomości publicznej, tak szybko jak to możliwe, informacje poufne, chyba że opóźnienie w tym zakresie prawdopodobnie nie wprowadzi opinii publicznej w błąd, zaś emitent może zapewnić poufność tych informacji.

(25) Niekiedy, gdy instytucja finansowa otrzymuje pożyczki w trybie pilnym, w najlepszym interesie stabilności finansowej może leżeć, aby podanie informacji poufnych do publicznej wiadomości zostało opóźnione, jeżeli informacje te mają znaczenie systemowe. Dlatego też właściwy organ powinien mieć możliwość zatwierdzenia opóźnienia podania informacji poufnych do wiadomości publicznej.

(26) Wymóg podania do publicznej wiadomości informacji poufnych może być obciążeniem dla tych emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na rynkach na rzecz wzrostu MŚP, biorąc pod uwagę koszty monitorowania informacji znajdujących się w ich posiadaniu oraz pozyskiwania doradztwa prawnego w zakresie tego, czy i kiedy informacje należy podać do publicznej wiadomości. Niemniej jednak, szybkie ujawnienie informacji poufnych jest konieczne do zapewnienia zaufania inwestorów do tych emitentów. Dlatego też Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) powinien mieć możliwość wydania wytycznych pomagających emitentom spełnić obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji poufnych bez naruszania ochrony inwestorów.

(27) Mimo iż wykazy osób mających dostęp do informacji poufnych stanowią istotne narzędzie organów regulacyjnych podczas badania prawdopodobnych nadużyć rynkowych, różnice krajowe pod względem danych, które mają zostać włączone do tych wykazów, nakładają na emitentów zbędne obciążenia administracyjne. Pola danych wymagane dla wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych powinny być więc jednolite w celu ograniczenia tych kosztów. Wymóg prowadzenia i ciągłej aktualizacji wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych nakłada obciążenia administracyjne w szczególności na emitentów rynków na rzecz wzrostu MŚP. Właściwe organy mogą w różny sposób skutecznie nadzorować nadużycia na rynku bez ciągłego dostępu do tych wykazów, więc emitenci ci powinni być zwolnieni z tego obowiązku w celu ograniczenia kosztów administracyjnych narzuconych przez niniejsze rozporządzenie.

(28) Większa przejrzystość transakcji przeprowadzanych przez osoby wykonujące obowiązki zarządcze na poziomie emitenta oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, osoby blisko z nimi powiązane, stanowi środek zapobiegawczy wobec nadużyć na rynku. Publikacja tych transakcji, przynajmniej w konkretnych przypadkach, może również stanowić cenne źródło informacji dla inwestorów. Należy wyjaśnić, że obowiązek publikacji tych transakcji dokonywanych przez kadrę kierowniczą obejmuje także zastawianie lub udzielanie instrumentów finansowych oraz transakcje wykonywane przez inne osoby, korzystające z uprawnień uznaniowych dla kadry kierowniczej. Aby zapewnić odpowiednią równowagę pomiędzy poziomem przejrzystości a liczbą zgłoszeń kierowanych do właściwych organów i wiadomości publicznej, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić jednolity próg, poniżej którego transakcje nie będą zgłaszane.

(29) Zestaw skutecznych narzędzi i uprawnień dla właściwych organów każdego z państw członkowskich gwarantuje skuteczność nadzoru. Przedsiębiorstwa rynkowe oraz wszystkie podmioty gospodarcze również powinny przyczyniać się do integralności rynku. W tym zakresie wyznaczenie jednego właściwego organu odpowiedzialnego za nadużycia na rynku nie powinno wykluczać współpracy lub przekazania obowiązków właściwego organu pomiędzy tym organem a przedsiębiorstwami rynkowymi w celu zagwarantowania efektywnego nadzoru zgodności z postanowieniami rozporządzenia.

(30) W celu wykrywania przypadków wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku konieczne jest, aby właściwe organy miały możliwość dostępu do pomieszczeń prywatnych i przejęcia dokumentacji. Dostęp do pomieszczeń prywatnych jest konieczny w szczególności, jeżeli osoba, od której zażądano już informacji nie wykonała tego żądania (częściowo lub w całości) lub istnieją uzasadnione podstawy, aby sądzić, że w przypadku takiego żądania nie zostałoby ono wykonane lub że dokumenty lub informacje, których żądanie to dotyczy, zostałyby usunięte, zniszczone lub wprowadzono by do nich zmiany.

(31) Istniejące rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych przedsiębiorstw inwestycyjnych dokonujących transakcji oraz istniejące rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych stanowią istotne, a niekiedy jedyne dowody przy wykrywaniu i udowadnianiu wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku. Dzięki rejestrom połączeń telefonicznych i przesyłu danych można zidentyfikować osobę odpowiedzialną za rozpowszechnienie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, ustalić, że dane osoby kontaktowały się w określonym czasie oraz że istnieje powiązanie między co najmniej dwiema osobami. Aby wprowadzić równe warunki działania w Unii, jeśli chodzi o dostęp właściwych organów do rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych lub firm inwestycyjnych, właściwe organy powinny móc zażądać rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych operatorów telekomunikacyjnych lub firm inwestycyjnych, w przypadku istnienia uzasadnionego podejrzenia, że takie rejestry związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie w udowodnieniu istnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu i [nowej dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku]. Rejestry połączeń telefonicznych i przesyłu danych nie obejmują treści tych rejestrów.

(32) Ponieważ nadużycia na rynku mogą mieć miejsce w różnych krajach i na różnych rynkach, od właściwych organów należy wymagać współpracy i wymiany informacji z innymi właściwymi organami i organami regulacyjnymi, a także z EUNGiPW, w szczególności w odniesieniu do działań śledczych. Jeżeli właściwy organ jest przekonany, że nadużycia na rynku mają bądź miały miejsce w innym państwie członkowskim lub miały bądź mają wpływ na instrumenty finansowe w innym państwie członkowskim, powinien on powiadomić o tym fakcie właściwy organ lub EUNGiPW. W przypadkach nadużyć na rynku o zasięgu transgranicznym EUNGiPW powinien koordynować dochodzenie, jeśli wnioskuje o to jeden z właściwych organów.

(33) Aby zapewnić wymianę informacji i współpracę z organami państw trzecich w zakresie skutecznego wdrażania niniejszego rozporządzenia, właściwe organy powinny dokonać ustaleń w zakresie współpracy ze swoimi odpowiednikami w państwach trzecich. Przekaz danych osobowych dokonywany na podstawie tych ustaleń będzie zgodny z dyrektywą (WE) 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych [28]oraz z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych

[28] Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych[29].

(34) Rozsądne ramy nadzoru i prowadzenia działalności w sektorze finansowym powinny być oparte o solidne systemy nadzoru i sankcji. W tym celu organy nadzorcze powinny zostać wyposażone w wystarczające uprawnienia, aby działać, oraz powinny móc polegać na równych, wysokich i zniechęcających systemach sankcji w celu zwalczania wszelkich przewinień finansowych, oraz skutecznie egzekwowanych sankcjach. Jednakże grupa wysokiego szczebla jest zdania, że żaden z tych elementów obecnie nie istnieje. Przeglądu aktualnych uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego zastosowania w celu propagowania ujednolicenia sankcji w ramach działań nadzorczych dokonano w komunikacie Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”[30].

(35) Dlatego też, oprócz wyposażenia organów regulacyjnych w skuteczne narzędzia i uprawnienia nadzorcze, należy określić zestaw środków, sankcji i grzywien administracyjnych w celu zapewnienia wspólnego podejścia w państwach członkowskich oraz wzmocnienia ich zniechęcającego efektu. Grzywny administracyjne powinny uwzględniać czynniki takie, jak wyrównanie wszelkich rozpoznanych korzyści finansowych, waga naruszenia i czas jego trwania, wszelkie czynniki pogarszające lub łagodzące, potrzeba, aby grzywny miały efekt zniechęcający oraz, o ile jest to właściwe, obejmowały obniżkę grzywny za współpracę z właściwym organem. Przyjęcie i publikacja sankcji powinny odbywać się z poszanowaniem podstawowych praw określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), prawa do ochrony danych osobowych (art. 8) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47).

(36) Osoby zgłaszające przypadki naruszenia zwracają uwagę właściwych organów na nowe informacje, co pomaga tym organom w wykrywaniu i sankcjonowaniu przypadków wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku. Do zgłaszania przypadków naruszenia może jednak zniechęcać obawa przed zemstą lub brak zachęt. Rozporządzenie to powinno więc zapewnić istnienie odpowiednich ustaleń, zachęcających osoby zgłaszające przypadki naruszenia do ostrzegania właściwych organów o możliwych naruszeniach niniejszego rozporządzenia oraz chroniących te osoby przez zemstą. Osoby zgłaszające przypadki naruszenia powinny jednak kwalifikować się do tych zachęt, jeżeli wynoszą one na światło dzienne nowe informacje, których nie są jeszcze zobowiązane zgłosić oraz jeżeli informacje te skutkują sankcją za naruszenie rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny także dopilnować, aby wdrażane przez nie programy zgłaszania przypadków naruszenia obejmowały mechanizmy zapewniające odpowiednią ochronę osoby, której zgłoszenie dotyczy, w szczególności z uwzględnieniem jej prawa do ochrony danych osobowych oraz procedury zapewniające prawo osoby, której dotyczy zgłoszenie, do obrony oraz złożenia oświadczenia przed przyjęciem decyzji dotyczącej takiej osoby, a także do skutecznego zaskarżenia do sądu decyzji jej dotyczącej.

---

29 Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

30 Komunikat Komisji: Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych, COM (2010) 716, 8 grudnia 2010 r.

(37) Ponieważ państwa członkowskie przyjęły przepisy wdrażające dyrektywę 2003/6/WE, a także ponieważ przewidziano akty delegowane i wdrażanie standardów technicznych, które należy przyjąć przed wdrożeniem i zastosowaniem tych ram, konieczne jest opóźnienie zastosowania merytorycznych przepisów niniejszego rozporządzenia przez wystarczający okres.

(38) Aby ułatwić przejście do stosowania niniejszego rozporządzenia, praktyki rynkowe istniejące przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie i zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującym dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych[31] w celu stosowania art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/6/WE mogą obowiązywać do jednego roku po dacie określonej jako rozpoczęcie stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że właściwe organy powiadomią o nich EUNGiPW.

(39) Niniejsze rozporządzenie szanuje podstawowe prawa oraz przestrzega zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, ujętych w Traktacie, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, wolności wypowiedzi i informacji, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, domniemania niewinności i prawa do obrony, zasady legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary oraz zakazu ponownego sądzenia lub karania w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary. Ograniczenia nałożone na te prawa są zgodne z art. 52 ust. 1 Karty, gdyż są one konieczne do realizacji celów interesu ogólnego ochrony inwestorów i integralności rynków finansowych, zaś odpowiednie środki zabezpieczające zostały zapewnione w celu dopilnowania, aby prawa zostały ograniczone jedynie w zakresie koniecznym do spełnienia tych celów oraz przy użyciu środków proporcjonalnych do celów, jakie mają być zrealizowane. W szczególności zgłaszanie podejrzanych transakcji konieczne jest do zapewnienia, aby właściwe organy mogły wykryć nadużycia na rynku i nałożyć za nie sankcje.. Zakaz usiłowania zaangażowania się w manipulacje na rynku jest konieczny do umożliwienia właściwym organom nakładania sankcji na takie usiłowania, jeżeli mają one dowody na zamiar dokonania manipulacji rynkowych, nawet w braku możliwego do rozpoznania wpływu na ceny na rynku. Dostęp do rejestrów danych i telefonicznych jest konieczny do uzyskania dowodów i poszlak śledczych w zakresie prawdopodobnego wykorzystania informacji poufnych i manipulacji na rynku, a więc do wykrywania i nakładania sankcji na nadużycia na rynku. Warunki narzucone przez niniejsze rozporządzenie zapewniają zgodność z podstawowymi prawami. Środki w zakresie zgłaszania przypadków naruszenia są konieczne do łatwiejszego wykrywania nadużyć na rynku oraz do zapewnienia ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz osób, których zgłoszenie dotyczy, w tym ochrony ich życia prywatnego, danych osobowych oraz prawa złożenia oświadczenia oraz do skutecznego środka prawnego przed sądem. Wprowadzenie wspólnych minimalnych zasad dla środków, sankcji i grzywien administracyjnych jest konieczne do zapewnienia, aby porównywalne naruszenia w postaci nadużyć na rynku były sankcjonowane w porównywalny sposób oraz do zapewnienia, aby nakładane sankcje

[31] Dz.U. L 336 z 23.12.2003, s. 33.

miały wymiar proporcjonalny do naruszenia. Rozporządzenie to w żaden sposób nie powstrzymuje państw członkowskich przed stosowaniem ich zasad konstytucyjnych związanych z wolnością prasy i wolnością wypowiedzi w mediach.

(40) Dyrektywa 95/46 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[32] oraz z rozporządzenie (UE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych[33] regulują przetwarzanie danych osobowych przez EUNGiPW w ramach niniejszego rozporządzenia oraz pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, w szczególności niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Wszelka wymiana lub przekaz informacji przez właściwe organy powinny być zgodne z zasadami przesyłu danych osobowych określonymi przez dyrektywę 95/46/WE. Ponadto wszelkie wymiany lub przekaz informacji przez EUNGiPW powinny być zgodne z zasadami przekazywania danych osobowych, określonymi przez rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

(41) Niniejsze rozporządzenie oraz przyjęte zgodnie z nim akty delegowane, standardy i wytyczne nie naruszają stosowania unijnych zasad dotyczących konkurencji.

(42) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu. W szczególności należy przyjąć akty delegowane dotyczące warunków programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych, wskaźników zachowań manipulacyjnych wymienionych w załączniku 1, progu określania zastosowania obowiązku podawania do publicznej wiadomości do uczestników rynku uprawnień do emisji, warunków sporządzania wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych oraz progu i warunków dotyczących transakcji dokonywanych przez kadrę kierowniczą. Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje podczas prac przygotowawczych, w tym na poziomie eksperckim. Podczas sporządzania i przygotowywania projektów aktów delegowanych, Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(43) Aby zapewnić jednolite warunki do wdrożenia niniejszego rozporządzenia pod względem procedur zgłaszania przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia, Komisji należy nadać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 183/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

(44) Standardy techniczne dotyczące usług finansowych powinny zapewnić jednolite warunki w całej Unii w zakresie spraw objętych niniejszym rozporządzeniem. Skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie EUNGiPW, będącemu organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą, zadania opracowania projektów

---

32 Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.
33 Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie przewidują wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji.

(45) Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNGiPW w sprawie procedur i ustaleń określonych dla platform obrotu, mających na celu zapobieganie i wykrywanie nadużyć na rynku, oraz systemów oraz wzorów, które mają być wykorzystywane w celu wykrywania i zgłaszania podejrzanych zleceń i transakcji, oraz pod względem ustaleń technicznych dotyczących kategorii osób, w celu obiektywnego przedstawiania informacji zalecających strategie inwestycyjne oraz w celu ujawniania określonych interesów lub wskazań konfliktów interesów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również z ekspertami.

(46) Komisję należy również upoważnić do przyjęcia – w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wykonawczych standardów technicznych. EUNGiPW należy powierzyć zadanie opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych celem przedłożenia ich Komisji w odniesieniu do podawania informacji poufnych do wiadomości publicznej, formatów wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych oraz form i procedur współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami i między właściwymi organami a EUNGiPW.

(47) Ze względu na to, że państwa członkowskie nie są w stanie zrealizować w wystarczającym stopniu celu proponowanego działania, czyli zapobiegania nadużyciom na rynku w formie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku, oraz że może on zostać, z powodu skali i skutków działań, lepiej zrealizowany na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia tego celu.

(48) Z uwagi na to, że przepisy dyrektywy 2003/6/WE przestały być istotne i dostateczne, dyrektywa ta powinna stracić moc z dniem *[24 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]*.Wymogi i zakazy określone w niniejszym rozporządzeniu ściśle dotyczą wymogów i zakazów określonych w MiFID, powinny więc obowiązywać od początkowej daty obowiązywania poddanej przeglądowi MiFID,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne ramy regulacyjne w zakresie nadużyć na rynku w celu zapewnienia integralności rynków finansowych w Unii oraz poprawy ochrony inwestorów i zwiększenia ich zaufania do tych rynków.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

   a) instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub w sprawie których złożono wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym;

   b) instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na MTF lub OTF w co najmniej jednym państwie członkowskim;

   c) zachowań lub transakcji związanych z instrumentami finansowymi wymienionymi w lit. a) lub b), niezależnie od tego, czy takie zachowanie lub transakcja rzeczywiście miały miejsce na rynku regulowanym, MTF lub OTF;

   d) zachowań lub transakcji, w tym ofert sprzedaży, związanych z aukcjami uprawnień do emisji lub innych, opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 1031/2010.[34] Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczególnych odnoszących się do ofert sprzedaży złożonych w ramach aukcji, wszelkie wymogi i zakazy w niniejszym rozporządzeniu odnoszące się do składanych zleceń stosują się do takich ofert sprzedaży.

---

[34] Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, Dz.U. L 302, 18.11.2010, s. 1.

2. Artykuł 7 i 9 stosuje się również do nabycia i zbycia instrumentów finansowych niewymienionych w ust. 1 lit. a) i b), których wartość jest związana z instrumentem finansowym wymienionym w tym ustępie. Dotyczy to w szczególności instrumentów pochodnych dotyczących przenoszenia ryzyka kredytowego, związanych z instrumentem finansowym wymienionym w ust. 1, oraz kontraktów finansowych dotyczących różnic związanych z takim instrumentem finansowym.

3. Artykuł 8 i 10 stosuje się również do transakcji, zleceń transakcji lub innych zachowań związanych z:

   a) rodzajami instrumentów finansowych, w tym umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych lub instrumentami pochodnymi dotyczącymi przenoszenia ryzyka kredytowego, w przypadku których transakcja, zlecenie lub zachowanie ma wpływ, prawdopodobnie może mieć wpływ lub ma na celu wpłynięcie na instrument finansowy wymieniony w ust. 1 lit. a) i b);

   b) kontraktami towarowymi na rynku kasowym, niebędącymi produktami energetycznym w obrocie hurtowym, w przypadku których transakcja, zlecenie lub zachowanie ma wpływ, prawdopodobnie może mieć wpływ lub ma na celu wpłynięcie na instrument finansowy wymieniony w ust. 1 lit. a) i b); lub

   c) rodzajami instrumentów finansowych, w tym umów na instrumenty pochodne lub instrumentów pochodnych w zakresie transferu ryzyka kredytowego, w przypadku których transakcja, zlecenie lub zachowanie ma lub może mieć wpływ na kontrakty towarowe na rynku kasowym lub ma na celu wywarcie takiego wpływu.

4. Zakazy i wymogi niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do aukcji przeprowadzanych w Unii lub poza Unią, dotyczących instrumentów wymienionych w ust. 1–3.

SEKCJA 2

WYŁĄCZENIE Z ZAKRESU STOSOWANIA

Artykuł 3
Zwolnienia w przypadku programów odkupu lub stabilizacji

1. Zakazy w art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do obrotu akcjami własnymi w ramach programów odkupu, jeśli wszystkie szczegóły programu podawane są do wiadomości publicznej przed rozpoczęciem obrotu, jeśli obrót zgłoszono właściwemu organowi jako część programu odkupu, a następnie podano do wiadomości publicznej, oraz jeśli przestrzegane są odpowiednie ograniczenia cenowe i ilościowe.

2. Zakazy w art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do stabilizacji instrumentu finansowego, jeśli stabilizacji dokonuje się w ograniczonym okresie, jeśli do wiadomości publicznej podano odpowiednie informacje dotyczące stabilizacji oraz jeśli przestrzegane są odpowiednie ograniczenia cenowe.

3. Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 31 środki określające warunki, które muszą spełniać takie programy odkupu i środki stabilizacji, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym warunki obrotu, ograniczenia dotyczące czasu i ilości, obowiązki podawania do wiadomości publicznej i dokonywania zgłoszeń oraz warunki ustalania cen.

Artykuł 4
Wyłączenie w przypadku działalności związanej z zarządzaniem długiem pieniężnym i publicznym oraz działalności związanej z polityką przeciwdziałania zmianie klimatu

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do transakcji, zleceń lub zachowań dokonywanych w ramach realizacji polityki pieniężnej, walutowej lub zarządzania długiem publicznym przez państwo członkowskie, Europejski System Banków Centralnych, krajowy bank centralny państwa członkowskiego, jakiekolwiek inne ministerstwo, agencję lub spółkę celową państwa członkowskiego lub też jakąkolwiek osobę działającą w ich imieniu oraz, w przypadku państwa członkowskiego będącego państwem federalnym, do takich transakcji, zleceń lub zachowań dokonywanych przez członka takiej federacji. Nie ma ono także zastosowania do takich transakcji, zleceń lub zachowań dokonywanych przez Unię, spółkę celową dla kilku państw członkowskich, Europejski Bank Inwestycyjny, międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez dwa lub więcej państw członkowskich, której celem jest mobilizowanie funduszy i udzielanie pomocy finansowej jej członkom, którzy znajdują się w trudnej sytuacji finansowej lub są zagrożeni problemami finansowymi, lub Europejski Instrument Stabilności Finansowej.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do działalności państwa członkowskiego, Komisji Europejskiej lub innego oficjalnie wyznaczonego organu lub osoby działającej w ich imieniu, dotyczącej uprawnień do emisji i podjętej w ramach realizacji unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu.

SEKCJA 3

DEFINICJE

Artykuł 5
Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „instrument finansowy” oznacza dowolny instrument w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia [MiFIR].

2. „rynek regulowany” oznacza wielostronny system w Unii w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia [MiFIR].

3. „wielostronna platforma obrotu (MTF)” oznacza wielostronny system w Unii w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia [MiFIR].

4. „zorganizowana platforma obrotu (OTF)” oznacza system lub platformę w Unii w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia [MiFIR].

5. „system obrotu” oznacza system lub platformę w Unii, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia [MiFIR].

6. „rynek wzrostu na rzecz MŚP” oznacza MTF w Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 dyrektywy [nowej MiFID].

7. „właściwy organ” oznacza właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 16.

8. „osoba” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną.

9. „towar” oznacza towar w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006[35].

10. „kontrakt towarowy na rynku kasowym” oznacza dowolny kontrakt na dostawę towaru w obrocie na rynku kasowym, który jest niezwłocznie dostarczany po rozliczeniu transakcji, w tym instrument pochodny, który trzeba rozliczyć fizycznie.

11. „rynek kasowy” oznacza dowolny rynek towarowy, na którym towary sprzedawane są za gotówkę i są niezwłocznie dostarczane po rozliczeniu transakcji.

12. „program wykupu” oznacza handel akcjami własnymi zgodnie z art. 19–24 dyrektywy Rady 77/91/EWG[36].

13. „handel algorytmiczny” oznacza obrót instrumentami finansowymi z wykorzystaniem algorytmów komputerowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 37 dyrektywy [nowej MiFID].

14. „uprawnienie do emisji” oznacza instrument finansowy zgodnie z definicją w pkt 11 sekcja C załącznika I do dyrektywy [nowej MiFID].

15. „uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji” oznacza osobę zawierającą transakcje, w tym składającą zlecenia dokonania transakcji, w zakresie uprawnień do emisji.

16. „emitent instrumentów finansowych” oznacza emitenta zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2003/71/WE.[37]

---

[35] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy. [Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1].

[36] Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału. [Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1].

[37] Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE. Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

17. „ACER” oznacza Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, utworzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 713/2009[38].

18. „produkt energetyczny sprzedawany w obrocie hurtowym” posiada znaczenie nadane w art. 2 ust. 4 [rozporządzenia (UE) nr... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii][39].

19. „krajowy organ regulacyjny” posiada znaczenie nadane w art. 2 ust. 7 [rozporządzenia (UE) nr... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii][40].

SEKCJA 4

INFORMACJE POUFNE, WYKORZYSTYWANIE INFORMACJI POUFNYCH I MANIPULACJE NA RYNKU

Artykuł 6
Informacje poufne

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia, informacje poufne obejmują następujące rodzaje informacji:

   a) określone w sposób precyzyjny informacje, które nie zostały podane do wiadomości publicznej, dotyczące, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub większej liczby emitentów instrumentów finansowych lub jednego lub większej liczby instrumentów finansowych, a które w przypadku podania ich do wiadomości publicznej miałyby prawdopodobnie znaczący wpływ na ceny tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych pochodnych instrumentów finansowych.

   b) w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, określone w sposób precyzyjny informacje, które nie zostały podane do wiadomości publicznej, dotyczące, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub większej liczby takich instrumentów pochodnych lub powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym, a które w przypadku podania ich do wiadomości publicznej miałyby prawdopodobnie znaczący wpływ na ceny takich instrumentów pochodnych lub powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym; w szczególności informacje, których ujawnienie jest wymagane zgodnie z przepisami prawa lub przepisami regulacyjnymi na szczeblu unijnym lub krajowym, zasadami rynku, umowami lub zwyczajami, na odpowiednich rynkach towarowych instrumentów pochodnych lub rynkach kasowych.

---

38 Rozporządzenie (WE) nr 713/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki. Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1.

39 Rozporządzenie (UE) nr...Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.

40 Rozporządzenie (UE) nr ... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii]

c) w odniesieniu do uprawnień do emisji lub opartych na nich produktów sprzedawanych na aukcjach, określone w sposób precyzyjny informacje, które nie zostały podane do wiadomości publicznej, dotyczące, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub większej liczby takich instrumentów, a które w przypadku podania ich do wiadomości publicznej miałyby prawdopodobnie znaczący wpływ na ceny tych instrumentów lub na ceny powiązanych pochodnych instrumentów finansowych.

d) w przypadku osób odpowiedzialnych za realizację zleceń dotyczących instrumentów finansowych, oznacza to także informacje przekazane przez klienta i związane z jego zleceniami dotyczącymi instrumentów finansowych będącymi w trakcie realizacji, określone w sposób precyzyjny, dotyczące, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub większej liczby emitentów instrumentów finansowych lub jednego lub większej liczby instrumentów finansowych, a które w przypadku podania ich do wiadomości publicznej miałyby prawdopodobnie znaczący wpływ na ceny tych instrumentów finansowych, cenę powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym lub cenę powiązanych pochodnych instrumentów finansowych.

e) informacje nieuwzględnione w lit. a), b), c) ani d), dotyczące jednego lub większej liczby emitentów instrumentów finansowych lub jednego lub większej liczby instrumentów finansowych, które nie są ogólnie dostępne, ale które w przypadku ich udostępnienia rozsądnemu inwestorowi, który regularnie dokonuje transakcji na rynku i obrotu instrumentami finansowymi lub powiązanym kontraktem towarowym na rynku kasowym, zostałyby uznane przez tę osobę za istotne przy podejmowaniu decyzji w sprawie warunków, na jakich należy dokonać transakcji z udziałem instrumentu finansowego lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym.

2. Dla celów stosowania ust. 1, informacje uznaje się za określone w sposób precyzyjny, jeżeli wskazują one na szereg okoliczności, które istnieją lub można zasadnie oczekiwać, że zaistnieją lub na zdarzenie, które miało miejsce lub można zasadnie oczekiwać, że będzie miało miejsce, oraz jeżeli informacje te są w wystarczającym stopniu szczegółowe, aby można było wyciągnąć z nich wnioski co do prawdopodobnego wpływu tego szeregu okoliczności lub zdarzenia na ceny instrumentów finansowych, powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym lub sprzedawanych na aukcji produktów opartych na uprawnieniach do emisji.

3. Dla celów stosowania ust. 1, „informacje, które w przypadku podania ich do wiadomości publicznej miałyby prawdopodobnie znaczący wpływ na ceny” instrumentów finansowych, powiązanych kontraktów towarowych na rynku kasowym lub sprzedawanych na aukcji produktów opartych na uprawnieniach do emisji oznaczają informacje, których rozsądny inwestor prawdopodobnie użyłby jako część podstawy do podjęcia decyzji inwestycyjnych.

Artykuł 7
Wykorzystywanie i nieprawidłowe ujawnianie informacji poufnych

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia, wykorzystywanie informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy dana osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i wykorzystuje te informacje nabywając lub zbywając, na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, instrumenty finansowe, których informacje te dotyczą. Użycie informacji poufnych do anulowania lub zmiany zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, którego informacje te dotyczą, w przypadku gdy zlecenie złożono przed wejściem osoby zainteresowanej w posiadanie informacji poufnych, również uznaje się za wykorzystanie informacji poufnych.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia, usiłowanie wykorzystania informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy dana osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i usiłuje nabyć lub zbyć, na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, instrumenty finansowe, których informacje te dotyczą. Usiłowanie anulowania lub zmiany zlecenia dotyczącego instrumentu finansowego, którego informacje te dotyczą, w oparciu o informacje poufne, w przypadku gdy zlecenie złożono przed wejściem osoby zainteresowanej w posiadanie informacji poufnych, również uznaje się za usiłowanie wykorzystania informacji poufnych.

3. Dla celów niniejszego rozporządzenia, dana osoba zaleca lub nakłania inną osobę do wykorzystania informacji poufnych wówczas, gdy osoba ta znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i zaleca lub nakłania inną osobę, na podstawie informacji poufnych, do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których informacje te dotyczą.

4. Dla celów niniejszego rozporządzenia, nieprawidłowe ujawnienie informacji poufnych ma miejsce wówczas, gdy dana osoba znajduje się w posiadaniu informacji poufnych i ujawnia te informacje jakiejkolwiek innej osobie, z wyjątkiem przypadków, gdy ujawnienie to odbywa się w zwykłym toku wykonywania obowiązków wynikających z zatrudnienia lub zawodu.

5. Ustępy 1, 2, 3 i 4 mają zastosowanie do wszystkich osób znajdujących się w posiadaniu informacji poufnych w wyniku dowolnej z następujących sytuacji:

   a) bycia członkiem organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych emitenta;

   b) posiadania udziałów w kapitale emitenta;

   c) posiadania dostępu do informacji z tytułu wykonywania obowiązków wynikających z zatrudnienia lub zawodu;

   d) zaangażowania w działalność przestępczą.

   Ustępy 1, 2, 3 i 4 mają także zastosowanie do wszystkich informacji poufnych uzyskanych przez daną osobę w okolicznościach innych niż wymienione w lit. a)–d), o których osoba wie lub powinna wiedzieć, że są one informacjami poufnymi.

6. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1 i 2, jest osobą prawną, przepisy tych ustępów mają zastosowanie również do osób fizycznych biorących udział w podejmowaniu

decyzji lub mających wpływ na decyzję, aby dokonać lub próbować dokonać nabycia lub zbycia w imieniu zainteresowanej osoby prawnej.

7. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, jest osobą prawną, przepisy tego ustępu nie mają zastosowania do transakcji dokonywanych przez tę osobę prawną, jeżeli osoba ta dokonała ustaleń zapewniających, że żadna osoba znajdująca się w posiadaniu informacji poufnych istotnych dla takiej transakcji nie była zaangażowana w podejmowanie decyzji, ani nie zachowywała się w sposób wpływający na podejmowanie decyzji, ani nie miała kontaktu z osobami zaangażowanymi w podejmowanie decyzji, na skutek czego informacje te mogły zostać przekazane lub mogło zostać zasugerowane ich istnienie.

8. Ustęp 1 nie ma zastosowania do transakcji przeprowadzanych podczas wykonywania zobowiązania, w ramach którego wymagalne stało się nabycie lub zbycie instrumentów finansowych, w przypadku gdy zobowiązanie to wynika z zawartej umowy lub ma na celu wypełnienie zobowiązania prawnego lub regulacyjnego wynikłego przed wejściem przez zainteresowaną osobę w posiadanie informacji poufnych.

9. W odniesieniu do sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lub innych opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1031/2010 zakaz, o którym mowa w ust. 1, ma również zastosowanie do używania informacji poufnych poprzez złożenie, modyfikację lub wycofanie oferty, na własny rachunek przez osobę znajdującą się w posiadaniu informacji poufnych lub w imieniu osoby trzeciej.

Artykuł 8
Manipulacje na rynku

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia manipulacje na rynku obejmują następujące działania:

   a) zawieranie transakcji, składanie zlecenia transakcji lub inne zachowania mające następujące konsekwencje:

      – wysyłanie lub prawdopodobieństwo wysłania fałszywych lub wprowadzających w błąd sygnałów dotyczących podaży, popytu na instrument finansowy lub jego ceny lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym; lub

      – utrzymanie lub prawdopodobieństwo utrzymania ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym na anormalnym lub sztucznym poziomie;

   b) zawieranie transakcji, składanie zlecenia transakcji lub inne zachowania wpływające na cenę jednego lub kilku instrumentów finansowych lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym, przy użyciu fikcyjnych procedur lub innych form oszustwa lub podstępów; lub

   c) rozpowszechnianie przez media, w tym Internet, lub przy użyciu innych środków, informacji, których skutki omówiono w lit. a), w przypadku gdy osoba rozpowszechniająca te informacje wiedziała lub powinna była wiedzieć,

że informacje te były fałszywe lub wprowadzające w błąd. Jeżeli informacje rozpowszechniane są w celach dziennikarskich, wówczas rozpowszechnianie informacji podlega ocenie z uwzględnieniem zasad rządzących wolnością prasy i wolnością wypowiedzi w innych mediach, chyba że:

– osoby te czerpią, bezpośrednio lub pośrednio, korzyści lub zysk z rozpowszechniania informacji, o których mowa; lub

– ujawnienie lub rozpowszechnianie informacji odbywa się z zamiarem wprowadzenia rynku w błąd w kwestii podaży, popytu lub ceny instrumentów finansowych.

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia usiłowanie manipulacji na rynku obejmuje następujące działania:

a) usiłowanie zawarcia transakcji, próbę złożenia zlecenia transakcji lub próbę podjęcia innych zachowań zdefiniowanych w ust. 1 lit. a) lub b); lub

b) usiłowanie rozpowszechnienia informacji zdefiniowanych w ust. 1 lit. c).

3. Następujące zachowania uznaje się za manipulacje na rynku lub próby manipulacji na rynku:

a) postępowanie osoby lub osób działających wspólnie, mające na celu utrzymanie dominującej pozycji w zakresie podaży lub popytu na instrument finansowy lub powiązane kontrakty towarowe na rynku kasowym, które skutkuje, bezpośrednio lub pośrednio, ustaleniem poziomu cen sprzedaży lub stworzeniem nieuczciwych warunków transakcji;

b) nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na zamknięciu rynku skutkujące wprowadzeniem w błąd inwestorów kierujących się ceną zamknięcia;

c) przesyłanie zleceń do systemu obrotu przez handel algorytmiczny, w tym transakcje wysokiej częstotliwości, bez zamiaru zawarcia transakcji, lecz w celu:

– zakłócenia lub opóźnienia w funkcjonowaniu transakcji w danym systemie obrotu;

– utrudnianie innym osobom identyfikacji prawdziwych zleceń w transakcjach w danym systemie obrotu; lub

– tworzenie fałszywego lub wprowadzającego w błąd wrażenia w zakresie podaży lub popytu na instrument finansowy.

d) wykorzystywanie okazjonalnego lub regularnego dostępu do mediów tradycyjnych lub elektronicznych do wygłaszania opinii na temat instrumentu finansowego lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym (lub pośrednio na temat jego emitenta) po uprzednim zajęciu stanowiska w zakresie tego instrumentu finansowego lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym, a następnie czerpanie zysku ze skutków opinii wygłaszanych

w zakresie ceny tego instrumentu lub powiązanego kontraktu towarowego na rynku kasowym, bez jednoczesnego podania do publicznej wiadomości tego konfliktu interesów w sposób odpowiedni i skuteczny.

e) nabywanie lub zbywanie na rynku wtórnym uprawnień do emisji lub powiązanych instrumentów pochodnych przed aukcją zorganizowaną zgodnie z rozporządzeniem nr 1031/2010, ze skutkiem ustalenia rozliczeniowej ceny aukcyjnej sprzedawanych na aukcji produktów na anormalnym lub sztucznym poziomie lub prowadzającym w błąd oferentów składających oferty na aukcjach.

4. Dla celów stosowania art. 8 ust. 1 lit. a) i b), bez uszczerbku dla rodzajów zachowań określonych w ust. 3, w załączniku I definiuje niewyczerpujący wykaz wskaźników związanych z zastosowaniem elementów fikcyjnych lub innych form oszustwa lub podstępów oraz niewyczerpujący wykaz wskaźników związanych z fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd sygnałami oraz utrzymaniem cen.

5. Komisja może przyjąć, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 31, środki precyzujące wskaźniki określone w załączniku I, w celu wyjaśnienia ich elementów oraz uwzględnienia zmian technicznych na rynkach finansowych.

ROZDZIAŁ 2
WYKORZYSTYWANIE INFORMACJI POUFNYCH I MANIPULACJE NA RYNKU

Artykuł 9
Zakaz wykorzystywania i nieprawidłowego ujawniania informacji poufnych

Zabrania się każdej osobie:

a) angażowania się lub prób angażowania się w wykorzystywanie informacji poufnych;

b) zalecania innej osobie lub nakłaniania jej do angażowania się w wykorzystywanie informacji poufnych; oraz

c) nieprawidłowego ujawniania informacji poufnych.

Artykuł 10
Zakaz manipulacji na rynku

Zabrania się każdej osobie angażowania się lub prób angażowania się w manipulacje na rynku.

Artykuł 11
Zapobieganie nadużyciom na rynku i ich wykrywanie

1. Każda osoba prowadząca działalność gospodarczą w postaci systemu obrotu przyjmuje i utrzymuje skuteczne ustalenia i procedury zgodnie z [art. 31 i 56] dyrektywy [nowej MiFID], mającej na celu zapobieganie i wykrywanie nadużyć na rynku.

2. Każda osoba zajmująca się zawodowo pośredniczeniem w zawieraniu transakcji i zawieraniem transakcji dotyczących instrumentów finansowych będzie posiadała odpowiednie systemy wykrywania i powiadamiania o zleceniach i transakcjach, które mogą stanowić wykorzystywanie informacji poufnych, manipulację na rynku lub próbę zaangażowania się w manipulację na rynku lub w wykorzystywanie informacji poufnych. Osoba ta powinna bezzwłocznie powiadomić właściwy organ, jeśli powzięła uzasadnione podejrzenie, że zlecenie lub transakcja dotycząca jakiegokolwiek instrumentu finansowego może stanowić wykorzystywanie informacji poufnych, manipulację na rynku lub próbę zaangażowania się w manipulację na rynku lub w wykorzystywanie informacji poufnych, bez względu na to, czy takie zlecenie złożono lub taką transakcję wykonano w ramach systemu obrotu, czy poza nim.

3. EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia właściwych ustaleń i procedur dla przedmiotowych osób, tak by przestrzegały wymogów ustanowionych w ust. 1, oraz określenia systemów i wzorów formularzy powiadomienia używanych przez przedmiotowe osoby w celu zapewnienia zgodności z wymogami ustanowionymi w ust. 2.

   EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

   Komisji powierza się uprawnienia do zatwierdzenia regulacyjnych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 3
WYMOGI W ZAKRESIE PODAWANIA INFORMACJI DO WIADOMOŚCI PUBLICZNEJ

Artykuł 12
Podawanie informacji poufnych do wiadomości publicznej

1. Emitent instrumentu finansowego podaje możliwie szybko do wiadomości publicznej informacje poufne bezpośrednio go dotyczące i umieszcza we właściwym czasie na swoich stronach internetowych wszelkie informacje poufne, które jest zobowiązany podać do wiadomości publicznej.

2. Uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji skutecznie i w odpowiednim czasie podaje do wiadomości publicznej informacje poufne dotyczące uprawnień do emisji,

które posiada w związku z prowadzoną działalnością, w tym działalności lotniczej wymienionymi w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE lub instalacjami w rozumieniu art. 3 lit. e) tej dyrektywy, które dany uczestnik lub jednostka dominująca lub powiązana z nim posiada lub kontroluje lub za których kwestie operacyjne dany uczestnik lub jednostka dominująca lub powiązana z nim odpowiada w całości lub częściowo. W przypadku instalacji takie podanie do wiadomości publicznej powinno uwzględniać odpowiednie informacje dotyczące wydajności i wykorzystania instalacji, w tym planowanej lub nieplanowanej niedostępności tych instalacji.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania do uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, w przypadku którego instalacje lub działania lotnicze, które posiada, kontroluje lub za które jest odpowiedzialny, nie przekroczyły w poprzednim roku minimalnego progu emisji dwutlenku węgla, oraz - w przypadku prowadzenia procesów spalania – którego nominalna moc cieplna nie przekroczyła progu minimalnego.

Komisja przyjmuje – w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 31 – środki ustanawiające minimalny próg ilości ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz minimalny próg nominalnej mocy cieplnej do celów stosowania zwolnienia, o którym mowa w drugim akapicie.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do informacji, które stanowią informacje poufne w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. e).

4. Bez uszczerbku dla ust. 5, emitent instrumentów finansowych lub uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji niezwolniony z obowiązku podania do wiadomości publicznej informacji poufnych na mocy art. 12 ust. 2 akapit drugi może, na własną odpowiedzialność, opóźnić podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, jak określono w ust. 1, aby nie naruszyć swych prawnie uzasadnionych interesów, pod warunkiem, że spełni oba poniższe warunki:

– takie zaniechanie nie będzie wprowadzało w błąd;

– emitent instrumentów finansowych lub uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji jest w stanie zapewnić poufność takich informacji.

W przypadku gdy emitent instrumentów finansowych lub uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji opóźni podanie informacji poufnych do wiadomości publicznej na mocy niniejszego ustępu, poinformuje właściwy organ o opóźnieniu natychmiast po podaniu informacji poufnych do wiadomości publicznej.

5. Właściwy organ może zezwolić emitentowi instrumentów finansowych na opóźnienie podania informacji poufnych do wiadomości publicznej, o ile spełnione są następujące warunki:

– informacje mają znaczenie dla systemu;

– w interesie publicznym leży opóźnienie publikacji takich informacji;

– można zapewnić poufność takich informacji.

Właściwy organ udziela takiego zezwolenia w formie pisemnej. Właściwy organ zapewnia, że podanie informacji do wiadomości publicznej opóźniono jedynie o tyle, o ile jest to konieczne dla interesu publicznego.

Właściwy organ przynajmniej raz w tygodniu poddaje rewizji właściwość dalszego opóźnienia oraz odwołuje zezwolenie bezzwłocznie po stwierdzeniu, iż nie spełniono któregokolwiek z warunków wymienionych w lit. a), b) lub c).

6. Jeśli emitent instrumentów finansowych lub uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolniony z obowiązku na mocy art. 12 ust. 2 akapit drugi, lub osoba działająca w jego imieniu lub na jego rachunek ujawnia jakiekolwiek informacje poufne stronie trzeciej w trybie normalnego wykonywania swoich obowiązków wynikających z zatrudnienia lub zawodu, jak określono w art. 7 ust. 4, emitent instrumentów finansowych, uczestnik rynku handlu uprawnieniami do emisji lub taka osoba dokona pełnego i skutecznego ujawnienia takiej informacji, równocześnie w przypadku celowego ujawniania informacji, i niezwłocznie w przypadku niecelowego ujawniania informacji. Przepisy niniejszego akapitu nie mają zastosowania, jeżeli osoba otrzymująca informacje jest zobowiązana do zachowania ich poufności, bez względu na to, czy taki obowiązek powstał na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych, umowy spółki lub innej umowy.

7. Informacje poufne związane z emitentami instrumentów finansowych, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, mogą zostać umieszczone na stronie internetowej systemu obrotu zamiast na stronie internetowej emitenta, jeśli system obrotu zdecyduje o udostępnieniu takiego instrumentu emitentom na tym rynku. W tym przypadku uznaje się, że taki emitent spełnił obowiązek określony w ust. 1.

8. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do emitentów, którzy nie wnioskowali, ani nie zatwierdzili przyjęcia swoich instrumentów finansowych do obrotu na regulowanym rynku w państwie członkowskim lub - w przypadku instrumentu będącego w obrocie jedynie na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu - emitentów, którzy nie wnioskowali, ani nie zatwierdzili przyjęcia swoich instrumentów finansowych do obrotu na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu w państwie członkowskim.

9. EUNGiPW opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych dotyczących określenia:

– technicznych warunków właściwego podawania do wiadomości publicznej informacji poufnych zgodnie z ust. 1, 6 i 7;

– technicznych warunków opóźniania podawania do publicznej wiadomości informacji poufnych zgodnie z ust. 4 i 5.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

Komisja posiada uprawnienia do zatwierdzenia wykonawczych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13
Wykazy osób mających dostęp do informacji poufnych

1. Emitenci instrumentów finansowych lub uczestnicy rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnieni z obowiązku zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi, lub osoby działające w ich imieniu lub na ich rachunek:

   – sporządzają wykaz osób pracujących dla nich, na podstawie umowy o pracę lub na innych warunkach, i posiadających dostęp do informacji poufnych;

   – regularnie uaktualniają taki wykaz; oraz

   – przedstawiają taki wykaz właściwemu organowi na jego wniosek w możliwie najkrótszym terminie.

2. Emitenci instrumentów finansowych, których instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP są zwolnieni z obowiązku sporządzenia takiego wykazu. W przypadku wezwania właściwego organu do sporządzenia takiego wykazu ramach wykonywania przez organ jego funkcji nadzorczych i śledczych, emitent dostarczy właściwemu organowi wykaz osób pracujących dla niego i posiadających dostęp do informacji poufnych.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do emitentów, którzy nie wnioskowali, ani nie zatwierdzili przyjęcia swoich instrumentów finansowych do obrotu na regulowanym rynku w państwie członkowskim lub - w przypadku instrumentu będącego w obrocie jedynie na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu - emitentów, którzy nie wnioskowali, ani nie zatwierdzili przyjęcia swoich instrumentów finansowych do obrotu na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu w państwie członkowskim.

4. Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 31 – środki ustanawiające warunki dotyczące treści wykazów, o których mowa w ust. 1, w tym informacji dotyczących tożsamości i przyczyn uwzględnienia tych osób w wykazie osób mających dostęp do informacji poufnych oraz warunki sporządzania przez emitentów instrumentów finansowych lub uczestników rynku handlu uprawnieniami do emisji lub jednostki działające w ich imieniu wykazów takich osób, uwzględniając warunki uaktualniania takich wykazów, czas ich przechowywania oraz obowiązki osób na nich się znajdujących.

5. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do wszelkiej infrastruktury aukcyjnej, prowadzących aukcje i monitorujących aukcje w odniesieniu do sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lub innych opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1031/2010.

6. EUNGiPW przygotuje projekt wykonawczych standardów dotyczących ustanowienia określonego formatu wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych, o których mowa w niniejszym artykule.

   EUNGiPW przedstawi Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

Komisja posiada uprawnienia do zatwierdzenia wykonawczych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 14
Transakcje wykonywane przez kadrę kierowniczą

1. Osoby pełniące obowiązki zarządcze u emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku z tytułu art. 12 ust. 2 akapit drugi, oraz osoby ściśle z nimi związane, są zobowiązane co najmniej do podania do wiadomości publicznej informacji o istnieniu transakcji zawieranych na ich własny rachunek w odniesieniu do akcji tego emitenta lub do instrumentów pochodnych bądź innych powiązanych z nimi instrumentów finansowych, lub w ramach uprawnień do emisji. Osoby te zapewnią podanie takich informacji do wiadomości publicznej w terminie dwóch dni roboczych następujących po dniu, w którym taka transakcja zaistniała.

2. Dla celów ust. 1 transakcje, które wymagają powiadomienia, obejmują:

   – transakcje zastawiania lub udzielania instrumentów finansowych na rzecz i w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1;

   – transakcje zawierane przez zarządzającego portfelem lub inną osobę w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1, w tym jeśli taka osoba korzysta z uprawnień uznaniowych.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do transakcji o wartości niższej niż 20 000 EUR w okresie jednego roku kalendarzowego.

4. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do wszelkiej infrastruktury aukcyjnej, prowadzących aukcje i monitorujących aukcje w odniesieniu do sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lub innych opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1031/2010

5. Komisja może przyjąć – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 31 – środki zmieniające próg, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając rozwój na rynkach finansowych.

6. Komisja przyjmuje – w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 31 – środki ustanawiające funkcje zawodowe osób pełniących obowiązki zarządcze, jak określono w ust. 1, rodzaj powiązania, w tym z tytułu urodzenia oraz na mocy prawa cywilnego zobowiązań umownych tworzących bliskie osobiste powiązania, cechy transakcji, jak określono w ust. 2, które skutkują takim obowiązkiem, informacje, które należy podać do wiadomości publicznej, oraz środki zapewnienia informacji publicznej.

Artykuł 15
Zalecenia inwestycyjne i statystyki

1. Osoby, które sporządzają lub rozpowszechniają informacje zalecające lub sugerujące strategię inwestycyjną, przeznaczone dla kanałów dystrybucji lub dla społeczeństwa, dołożą starań, aby zapewnić, że takie informacje są obiektywnie przedstawione i ujawniają ich interesy lub wskazują konflikty interesów dotyczące instrumentów finansowych, których informacje te dotyczą.

2. Instytucje publiczne, które rozpowszechniają statystyki mogące mieć istotny wpływ na rynki finansowe, rozpowszechniają je w sposób obiektywny i przejrzysty.

3. EUNGiPW opracuje projekt regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia środków technicznych, w zakresie różnych kategorii osób, o których mowa w niniejszym ustępie 1, do celów obiektywnej prezentacji informacji zalecających strategię inwestycyjną oraz ujawniania interesów partykularnych lub wskazań konfliktów interesów.

   EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...] r.

   Komisji powierza się uprawnienia do zatwierdzenia regulacyjnych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 4
EUNGiPW I WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 16
Właściwe organy

Bez uszczerbku dla kompetencji organów sądowych każde państwo członkowskie wyznaczy jeden właściwy organ administracyjny w celu zapewnienia stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia. Właściwy organ zapewnia stosowanie przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na terytorium państwa członkowskiego w związku ze wszystkimi działaniami prowadzonymi na jego terytorium oraz działaniami prowadzonymi za granicą związanymi z instrumentami przyjętymi do obrotu na rynku regulowanym, dla którego wniesiono o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, lub będącymi w obrocie na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu, działającej na terytorium państwa członkowskiego. Państwa członkowskie informują o wyznaczeniu właściwego organu Komisję, EUNGiPW oraz właściwe organy innych państw członkowskich.

Artykuł 17
Uprawnienia właściwych organów

1. Właściwe organy wykonują swoje funkcje:

a) bezpośrednio;

b) we współpracy z innymi organami lub przedsiębiorstwami rynkowymi;

c) na ich odpowiedzialność, w drodze przekazania zadań takim organom lub przedsiębiorstwom rynkowym;

d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

2. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, zgodnie z prawem krajowym właściwe organy posiadają przynajmniej uprawnienia nadzorcze i śledcze do:

a) żądania dostępu do każdego dokumentu w jakiejkolwiek formie oraz do otrzymywania jego kopii;

b) wnioskowania o udzielenie informacji do każdej osoby, wraz z tymi osobami, które biorą udział w przekazywaniu zleceń lub prowadzeniu przedmiotowych operacji, a także ich zwierzchników, oraz, jeśli jest to konieczne, wzywania i przesłuchiwania takiej osoby w celu uzyskania informacji;

c) w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, do żądania informacji od uczestników rynku dotyczących powiązanych rynków kasowych o standardowych formatach, uzyskiwania sprawozdań z transakcji oraz bezpośredniego dostępu do systemów przedsiębiorstw handlowych;

d) dokonywania zapowiedzianych lub niezapowiedzianych kontroli na miejscu, które nie jest terenem prywatnym;

e) po uzyskaniu wcześniejszego upoważnienia z rąk organu sądowego właściwego państwa członkowskiego, zgodnie z prawem krajowym, a w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że dokumenty związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie dla udowodnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych lub manipulacji na rynku z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy [nowej dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku] - wchodzenia na teren prywatny w celu zajęcia dokumentów w każdej formie;

f) w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że takie rejestry związane z przedmiotem kontroli mogą mieć znaczenie dla udowodnienia przypadku wykorzystywania informacji poufnych lub manipulacji na rynku, zdefiniowanych w [nowej dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku], z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy [nowej dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku] - żądania wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych operatora telekomunikacyjnego lub firmy inwestycyjnej; rejestry te nie dotyczą jednak treści połączenia, do którego się odnoszą.

g)

3. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia nadzorcze i śledcze, o których mowa w ust. 2, zgodnie z prawem krajowym.

4. Dane osobowe zgromadzone w wyniku wykonywania uprawnień nadzorczych i śledczych na mocy niniejszego artykułu przetwarza się zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE.

5. Państwa członkowskie gwarantują odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom posiadanie wszystkich uprawnień nadzorczych i śledczych koniecznych do wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 18
Współpraca z EUNGiPW

1. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują z EUNGiPW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki przekazują EUNGiPW wszelkie informacje konieczne do wykonywania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW przygotuje projekt wykonawczych standardów dotyczących ustanowienia procedur i form wymiany informacji, jak określono w ust. 2.

   EUNGiPW przedstawi Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

   Komisja posiada uprawnienia do zatwierdzenia wykonawczych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19
Obowiązek współpracy

1. Właściwe organy współpracują ze sobą oraz z EUNGiPW, jeśli to konieczne, do celów realizacji niniejszego rozporządzenia. W szczególności właściwe organy bez zbędnej zwłoki udzielają pomocy właściwym organom innego państwa członkowskiego oraz EUNGiPW, wymieniają informacje i współpracują przy czynnościach śledczych i egzekwowaniu przepisów. Obowiązek współpracy i pomocy ma zastosowanie także do Komisji w zakresie wymiany informacji dotyczącej towarów wymienionych jako produkty rolne w załączniku I do Traktatu.

2. Właściwe organy i EUNGiPW współpracują z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz krajowymi organami regulacyjnymi państw członkowskich w celu zapewnienia skoordynowanego podejścia do wykonywania odpowiednich zasad dotyczących transakcji, zleceń obrotu lub innych działań i zachowań związanych z jednym lub większą liczbą instrumentów finansowych, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie, a także z jednym lub większą liczbą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, do których mają zastosowanie art. 3, 4 i 5 [rozporządzenia (UE) nr... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii]. Właściwe organy biorą pod uwagę specyficzne cechy definicji zawartych w art. 2 [rozporządzenia (UE) nr … Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie

integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii] oraz przepisy art. 3, 4 i 5 [rozporządzenia (UE) nr … Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii] podczas stosowania art. 6, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia do instrumentów finansowych powiązanych z produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym.

3. Właściwe organy na żądanie niezwłocznie dostarczają wszelkich informacji wymaganych w celach, o których mowa w ust. 1.

4. Jeśli właściwy organ jest przekonany, że na terytorium innego państwa członkowskiego podejmowano lub podejmuje się działania sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia lub działania mające wpływ na obrót instrumentami finansowymi w ramach systemu obrotu znajdującego się w innym państwie członkowskim, powiadamia o tym fakcie w możliwie najbardziej szczegółowy sposób właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz EUNGiPW lub, w przypadku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, ACER. Właściwe organy zaangażowanych państw członkowskich konsultują się ze sobą i z EUNGiPW oraz, w przypadku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, z ACER w zakresie właściwych działań, jakie należy podjąć, oraz informują się wzajemnie o istotnych zmianach sytuacji. Koordynują one swoje działania w celu uniknięcia możliwego dublowania i pokrywania się działań w ramach stosowania środków administracyjnych, sankcji i grzywien dotyczących przypadków transgranicznych zgodnie z art. 24, 25, 26, 27 i 28 i wspomagają się wzajemnie w wykonywaniu swoich decyzji.

5. Właściwy organ jednego państwa członkowskiego może wnioskować o pomoc właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie kontroli na miejscu i dochodzeń.

Właściwy organ informuje EUNGiPW o wszelkich wnioskach w sprawie, o której mowa w pierwszym akapicie. W przypadku dochodzenia lub kontroli o zasięgu transgranicznym EUNGiPW koordynuje dochodzenie lub kontrolę, jeśli wnioskuje o to jeden z właściwych organów.

Jeśli właściwy organ otrzyma wniosek od właściwego organu innego państwa członkowskiego o dokonanie kontroli lub dochodzenia na miejscu, może wykonać następujące czynności:

a) samodzielnie dokonać kontroli lub dochodzenia na miejscu;

b) dopuścić właściwy organ, który złożył wniosek, do uczestnictwa w kontroli lub dochodzeniu na miejscu;

c) dopuścić właściwy organ, który złożył wniosek, do samodzielnego dokonania kontroli lub dochodzenia na miejscu;

d) wskazać biegłych rewidentów bądź biegłych do dokonania kontroli lub dochodzenia na miejscu;

e) przekazać konkretne działania związane z działaniami nadzorczymi innym właściwym organom.

6. Bez uszczerbku dla art. 258 TFUE właściwy organ, którego wniosku o udzielenie informacji lub pomocy zgodnie z ust. 1, 2, 3 i 4 nie rozpatrzono w rozsądnym terminie lub którego wniosek o udzielenie informacji lub pomocy rozpatrzono odmownie, może w rozsądnym terminie skierować odmowę lub brak działań do EUNGiPW.

W takich sytuacjach EUNGiPW może działać zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości działania EUNGiPW zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Właściwe organy współpracują i wymieniają informacje z odpowiednimi krajowymi organami regulacyjnymi oraz organami regulacyjnymi państw trzecich odpowiednich rynków kasowych, jeśli mają uzasadnione powody, by podejrzewać, że podjęto lub podejmuje się działania, które stanowią nadużycie na rynku zgodnie z art. 2. Współpraca ta zapewnia skonsolidowany przegląd rynków finansowych i kasowych oraz wykrywanie i sankcjonowanie międzyrynkowych lub transgranicznych nadużyć na rynku.

W odniesieniu do handlu uprawnieniami do emisji zapewnia się także współpracę i wymianę informacji przewidzianą na mocy poprzedniego akapitu z:

a) monitorującym aukcje, w odniesieniu do sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji lub innych opartych na nich produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1031/2010;

b) właściwymi organami, administratorami rejestru, w tym z centralnym administratorem, oraz innymi organami publicznymi zajmującymi się nadzorem nad przestrzeganiem wymogów na mocy dyrektywy 2003/87/WE.

EUNGiPW ułatwia i koordynuje współpracę i wymianę informacji między właściwymi organami oraz organami regulacyjnymi w państwach członkowskich i w państwach trzecich. W możliwych przypadkach właściwe organy zawierają porozumienia o współpracy z organami regulacyjnymi państw trzecich odpowiedzialnych za powiązane rynki kasowe zgodnie z art. 20.

8. Przekazywanie danych osobowych władzom państwa trzeciego regulują przepisy art. 22 i 23.

9. EUNGiPW przygotuje projekt wykonawczych standardów dotyczących ustanowienia procedur i form wymiany informacji i pomocy, jak określono w niniejszym artykule.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

Komisji powierza się uprawnienia do zatwierdzenia wykonawczych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 20
Współpraca z państwami trzecimi

1. W stosownych przypadkach właściwe organy państw członkowskich zawierają porozumienia o współpracy z właściwymi organami państw trzecich dotyczące wymiany informacji z właściwymi organami w państwach trzecich oraz wykonania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w państwach trzecich. Takie porozumienia o współpracy zapewniają przynajmniej skuteczną wymianę informacji, która umożliwi właściwym organom wykonywanie ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

   Właściwy organ informuje EUNGiPW i inne właściwe organy państw członkowskich o proponowanych właściwych organach w państwach trzecich, z którymi zawrze takie porozumienie.

2. EUNGiPW koordynuje rozwój porozumień o współpracy między organami właściwymi państw członkowskich i odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich. W tym celu EUNGiPW przygotuje wzór dokumentu porozumienia o współpracy, z którego skorzystać mogą organy właściwe państw członkowskich.

   EUNGiPW koordynuje także wymianę między właściwymi organami państw członkowskich informacji otrzymanych od organów właściwych państw trzecich, które mogą mieć znaczenie dla podejmowania środków na mocy art. 24, 25, 26, 27 i 28.

3. Właściwe organy zawierają porozumienia o współpracy w sprawie wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich, wyłącznie jeżeli przekazywane informacje są objęte gwarancjami tajemnicy zawodowej, które odpowiadają przynajmniej gwarancjom określonym w art. 21. Taka wymiana informacji musi mieć na celu wykonywanie obowiązków przez właściwe organy.

4. Przekazywanie danych osobowych władzom państwa trzeciego regulują przepisy art. 22 i 23.

Artykuł 21
Tajemnica zawodowa

1. W przypadku wszelkich informacji otrzymanych, wymienionych i przekazanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem obowiązują warunki tajemnicy zawodowej ustanowione w ust. 2 i 3.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwego organu lub organu lub przedsiębiorstwa rynkowego, któremu właściwy organ powierzył swoje uprawnienia, wraz z biegłymi rewidentami i biegłymi zaangażowanymi przez właściwy organ. Informacja objęta tajemnicą zawodową nie może być ujawniona żadnej innej osobie lub organowi, z wyjątkiem przypadków ustanowionych przepisami prawa.

3. Wszystkie informacje wymieniane przez właściwe organy na mocy niniejszego rozporządzenia uznaje się za informacje poufne, z wyjątkiem sytuacji gdy właściwy

organ stwierdza w czasie przekazania informacji, że mogą one być ujawnianie, oraz gdy takie ujawnienie jest konieczne dla postępowania prawnego.

Artykuł 22
Ochrona danych

W przetwarzaniu danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach niniejszego rozporządzenia właściwe organy stosują przepisy dyrektywy 95/46/WE. W przetwarzaniu danych osobowych przez EUNGiPW w ramach niniejszego rozporządzenia EUNGiPW stosuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Dane osobowe przechowuje się przez okres maksymalnie 5 lat.

Artykuł 23
Ujawnianie danych osobowych państwom trzecim

1. Właściwy organ państwa członkowskiego może przekazać dane osobowe państwu trzeciemu, pod warunkiem że spełniono wymogi dyrektywy 95/46/WE, w szczególności jej art. 25 i 26, oraz tylko w poszczególnych przypadkach. Właściwy organ państwa członkowskiego zapewnia, że przekazanie danych osobowych jest konieczne dla celów niniejszego rozporządzenia. Właściwy organ zapewnia, że państwo trzecie nie przekaże danych innemu państwu trzeciemu bez wyraźnego pisemnego zezwolenia i po spełnieniu warunków określonych przez właściwy organ państwa członkowskiego. Dane osobowe przekazać można tylko państwu trzeciemu, które zapewni odpowiedni poziom ochrony danych osobowych.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego ujawnia informacje otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego właściwemu organowi państwa trzeciego tylko pod warunkiem, że właściwy organ danego państwa członkowskiego uzyskał wyraźne pisemne zezwolenie od organu właściwego, który przekazał informacje i, w stosownych przypadkach, ujawnia informacje wyłącznie w celach, na które ten właściwy organ wyraził zgodę.

3. W przypadku gdy porozumienie o współpracy przewiduje wymianę danych osobowych, wymiana taka musi spełniać wymogi dyrektywy 95/46/WE.

ROZDZIAŁ 5
Środki i sankcje administracyjne

Artykuł 24
Środki i sankcje administracyjne

1. Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące podejmowania właściwych środków administracyjnych lub nakładania sankcji administracyjnych w okolicznościach określonych w art. 25 na osoby odpowiedzialne za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki konieczne dla

zapewnienia, że są one stosowane. Środki te będą skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W terminie [*24 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o zasadach, o których mowa w akapicie pierwszym. Niezwłocznie powiadamiają one Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych zasad.

2. W wykonywaniu swoich uprawnień do nakładania sankcji w okolicznościach określonych w art. 25 właściwe organy współpracują ściśle w celu zapewnienia, aby środki i sankcje administracyjne osiągały pożądane skutki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz koordynują swoje działania w celu uniknięcia możliwego dublowania i pokrywania się działań w ramach stosowania środków administracyjnych, sankcji i grzywien dotyczących przypadków transgranicznych zgodnie z art. 19.

Artykuł 25
Uprawnienia do nakładania sankcji

Niniejszy artykuł ma zastosowanie w przypadku:

a) osoby zaangażowanej w wykorzystywanie poufnych informacji z naruszeniem art. 9;

b) osoby zalecającej innej osobie lub nakłaniającej ją do angażowania się w wykorzystywanie poufnych informacji z naruszeniem art. 9;

c) osoby nieprawidłowo ujawniającej informacje poufne z naruszeniem art. 9;

d) osoby zaangażowanej w manipulacje na rynku z naruszeniem art. 10;

e) osoby usiłującej zaangażować się w manipulacje na rynku z naruszeniem art. 10;

f) osoby prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie systemu obrotu, która nie przyjmie lub nie utrzyma skutecznych ustaleń i procedur mających na celu zapobieganie i wykrywanie nadużyć na rynku, z naruszeniem art. 11 ust. 1.

g) osoby zajmującej się zawodowo pośredniczeniem w zawieraniu transakcji i zawieraniem transakcji, która nie posiada odpowiednich systemów wykrywania i powiadamiania o transakcjach, które mogą stanowić wykorzystywanie informacji poufnych, manipulację na rynku lub próbę zaangażowania się w manipulację na rynku, lub nie powiadomi niezwłocznie właściwego organu o podejrzanych zleceniach lub transakcjach, z naruszeniem art. 11 ust. 2;

h) emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi, który możliwie szybko nie poda do wiadomości publicznej informacji poufnych lub nie umieści na swoich stronach internetowych

informacji poufnych, które jest zobowiązany podać do wiadomości publicznej, z naruszeniem art. 12 ust. 1;

i) emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi, który opóźni podanie do wiadomości publicznej informacji poufnych, jeśli takie opóźnienie wprowadza w błąd, lub jeśli nie zapewni poufności takich informacji, z naruszeniem art. 12 ust. 2;

j) emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi, który nie poinformuje właściwego organu o opóźnieniu podania do wiadomości publicznej informacji poufnych, z naruszeniem art. 12 ust. 2;

k) emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji lub osoby działającej w jego imieniu lub na jego rachunek, który nie poda do wiadomości publicznej informacji poufnych przekazywanych jakiejkolwiek osobie w związku z normalnym wykonywaniem obowiązków wynikających z zatrudnienia lub zawodu, z naruszeniem art. 12 ust. 4;

l) emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi, lub osoby działającej w jego imieniu lub na jego rachunek, która nie sporządzi, nie uaktualnia regularnie lub nie przekaże organowi właściwemu na jego żądanie wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych, z naruszeniem art. 13 ust. 1;

m) osoby pełniącej obowiązki zarządcze u emitenta instrumentów finansowych lub uczestnika rynku handlu uprawnieniami do emisji, niezwolnionego z obowiązku na mocy art. 12 ust. 2 akapit drugi, oraz osoby ściśle z nim związanej, która nie poda do wiadomości publicznej informacji o istnieniu transakcji zawieranych na jej własny rachunek, z naruszeniem art. 14 ust. 1 i 2;

n) osoby, która sporządza lub rozpowszechnia informacje zalecające lub sugerujące strategię inwestycyjną, przeznaczone dla kanałów dystrybucji lub dla społeczeństwa, która nie dołoży starań, aby zapewnić, że takie informacje są obiektywnie przedstawione i ujawniają interesy lub wskazują konflikty interesów, z naruszeniem art. 15 ust. 1;

o) osoby, która pracuje lub pracowała dla właściwego organu lub innego organu lub przedsiębiorstwa rynkowego, któremu właściwy organ powierzył swoje uprawnienia, która ujawni informacje objęte tajemnicą zawodową, z naruszeniem art. 21;

p) osoby, która nie udzieli właściwemu organowi dostępu do dokumentu lub nie przekaże kopii dokumentu, o który właściwy organ wnioskuje zgodnie z art. 17 ust. 2 lit a);

q) osoby, która nie udzieli właściwemu organowi informacji oraz nie odpowie na wezwanie na przesłuchanie wystosowane przez właściwy organ zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b);

r) uczestnika rynku, który nie przekaże właściwemu organowi informacji w związku z towarowymi instrumentami pochodnymi lub sprawozdań z podejrzanych transakcji lub nie zapewni bezpośredniego dostępu do systemów przedsiębiorstw handlowych, o który właściwy organ wnioskuje zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. c);

s) osoby, która nie udzieli dostępu do miejsca w celu kontroli, o który właściwy organ wnioskuje zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. d);

t) osoby, która nie wyda rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych, o które właściwy organ wnioskuje zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. f);

u) osoby, która nie zastosuje się do wezwania właściwego organu do zaprzestania praktyk sprzecznych z niniejszym rozporządzeniem, zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi lub opublikowania oświadczenia korygującego;

v) osoby, która dopuszcza się działania, którego wykonywania zabronił jej właściwy organ.

Artykuł 26
Środki i sankcje administracyjne

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów zgodnie z art. 17 w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z prawem krajowym, właściwe organy posiadają uprawnienia do stosowania środków i sankcji administracyjnych, które obejmują przynajmniej:

a) nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;

b) środki, które można zastosować w przypadku braku współpracy w dochodzeniu, omówione w art. 17;

c) środki, które skutkują zakończeniem ciągłego działania naruszającego przepisy niniejszego rozporządzenia oraz wyeliminowaniem jego skutków;

d) publiczne oświadczenie wskazujące osobę odpowiedzialną oraz charakter naruszenia, opublikowane na stronach internetowych właściwych organów;

e) korekta fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji podanych do wiadomości publicznej, w tym w formie zobowiązania emitenta lub innej osoby, która opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, do opublikowania oświadczenia korygującego;

f) czasowy zakaz wykonywania zawodu;

g) cofnięcie zezwolenia dla przedsiębiorstwa inwestycyjnego, jak określono w art. 4 ust. 1 dyrektywy [nowej MiFID];

h) tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w przedsiębiorstwach inwestycyjnych wobec każdego członka organu przedsiębiorstwa inwestycyjnego lub każdej innej osoby, uznanej za odpowiedzialną za popełnienie naruszenia;

i) zawieszenie obrotu danymi instrumentami finansowymi;

j) żądanie zamrożenia lub sekwestracji aktywów;

k) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości dwukrotnej wartości korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, o ile można je określić;

l) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości [*5 000 000 EUR*] lub, w państwie członkowskim, w którym euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia niniejszego rozporządzenia w życie;

m) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej [jak określono w art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG], całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy.

2. Właściwe organy mogą mieć inne uprawnienia do nakładania sankcji oprócz uprawnień wymienionych w ust. 2 oraz ustanowić administracyjne sankcje finansowe w większej wysokości niż określono w ust. 2.

3. Właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki informacje o każdym środku lub sankcji nałożonej za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, uwzględniając przynajmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, chyba że opublikowanie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych. W przypadku gdy publikacja wspomnianych informacji wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom, właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach w sposób anonimowy.

Artykuł 27
Skuteczne stosowanie sankcji

1. Przy ustalaniu rodzaju środków i sankcji administracyjnych właściwe organy uwzględniają wszelkie istotne okoliczności, w tym:

a) wagę naruszenia i czas jego trwania;

b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej;

c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;

d) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę, o ile można ją ustalić;

e) gotowość odpowiedzialnej osoby do współpracy z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wyrównania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez taką osobę;

f) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę.

Właściwe organy mogą także uwzględnić inne czynniki, jeśli przewiduje je prawo krajowe.

2. EUNGiPW wydaje wytyczne przeznaczone dla właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr (UE) nr 1095/2010 dotyczącego rodzajów środków i sankcji administracyjnych oraz wysokości grzywien.

Artykuł 28
Odwołania

Państwa członkowskie zapewniają prawo do wniesienia odwołania od decyzji podjętych przez właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 29
Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie skutecznych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, które obejmują przynajmniej:

a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze;

b) stosowną ochronę osób, które ujawniają potencjalne lub popełnione naruszenia;

c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia potencjalnych lub popełnionych naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;

d) właściwe procedury zapewniające prawo osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, do obrony oraz złożenia oświadczenia przed przyjęciem decyzji dotyczącej takiej osoby, a także do skutecznego wykorzystania środków prawnych wobec decyzji lub środka jej dotyczącego.

2. Zachęty finansowe dla osób oferujących istotne informacje dotyczące potencjalnych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzania mogą być zapewnione, zgodnie z prawem krajowym, w przypadku gdy takie osoby nie mają istniejącego uprzednio obowiązku zgłaszania takich informacji wynikającego z przepisów prawa lub umowy, że informacje są nowe oraz że skutkują nałożeniem sankcji lub środka administracyjnego lub sankcji karnej za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja może przyjąć – w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 33 – środki określające procedury, o których mowa w ust. 1, w tym warunki zgłaszania i warunki działań następczych oraz środki ochrony osób.

Artykuł 30
Wymiana informacji z EUNGiPW

1. Właściwe organy oraz organy sądowe corocznie przekazują EUNGiPW zbiorcze informacje dotyczące wszystkich środków, sankcji i grzywien administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 24, 25, 26, 27, 28 i 29. EUNGiPW publikuje te informacje w raporcie rocznym.

2. W przypadku gdy właściwy organ podaje do wiadomości publicznej informacje o środkach, sankcjach i grzywnach administracyjnych, równocześnie zgłasza te środki, sankcje i grzywny administracyjne EUNGiPW.

3. W przypadku gdy środek, sankcja lub grzywna administracyjna jest związana z przedsiębiorstwem inwestycyjnym, które uzyskało zezwolenie zgodnie z dyrektywą [nową MiFID], EUNGiPW dodaje odniesienie do opublikowanej sankcji w rejestrze przedsiębiorstw inwestycyjnych ustanowionym na mocy art. 5 ust. 3 dyrektywy [nowej MiFID].

4. EUNGiPW przygotowuje projekt wykonawczych standardów dotyczących ustanowienia procedur i form wymiany informacji, jak określono w niniejszym artykule.

   EUNGiPW przedstawi Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...].

   Komisji powierza się uprawnienia do zatwierdzenia wykonawczych standardów technicznych wymienionych w akapicie pierwszym zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 6
AKTY DELEGOWANE

Artykuł 31
Delegowanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 dotyczących uzupełniania i zmiany warunków programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych, definicji zawartych w niniejszym rozporządzeniu, warunków sporządzania wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych, warunków dotyczących transakcji dokonywanych przez kadrę kierowniczą oraz uzgodnień dotyczących osób, które przekazują informacje mogące prowadzić do wykrycia naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazane uprawnienia powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty określonej w art. 36 ust. 1.

3. Przekazane uprawnienia mogą zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Wchodzi ona w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub z późniejszą datą, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o 2 miesiące.

ROZDZIAŁ 7
AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 33
Procedura komitetowa

1. W przyjęciu aktów wykonawczych na mocy art. 29 ust. 3, Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE[41]. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011[42].

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, uwzględniając jego art. 8.

ROZDZIAŁ 8
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 34
Uchylenie dyrektywy 2003/6/WE

Dyrektywa 2003/6/WE traci moc ze skutkiem z dniem [*24 miesięcy od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie*]. Odesłania do dyrektywy 2003/6/WE odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35
Przepisy przejściowe

Praktyki rynkowe istniejące przed wejściem niniejszego rozporządzenia w życie i zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2273/2003[43] w celu stosowania art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/6/WE mogą obowiązywać do dnia [*12 miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie*], pod warunkiem że właściwe organy powiadomią o nich EUNGiPW przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36
Wejście w życie i okres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [dwudziestego dnia następującego po dacie] jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia [24 miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie], z wyjątkiem art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 9, art. 13 ust. 4, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 5, art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 3, art. 18 ust. 9, art. 19 ust. 9, art. 28 ust. 3 i art. 29 ust. 3, które obowiązują bezpośrednio od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

---

41 Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.
42 Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.
43 Dz.U. L 162 z 29.4.2004, s. 72.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

A. Wskaźniki zachowań manipulacyjnych związanych z fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd sygnałami oraz zabezpieczaniem cen

Do celów stosowania art. 8 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz bez uszczerbku dla form zachowania wymienionych w jego ust. 3, podczas weryfikacji transakcji lub zleceń przez uczestników rynku oraz właściwe organy należy brać pod uwagę następujący niewyczerpujący wykaz wskaźników, które niekoniecznie muszą stanowić oznakę manipulacji na rynku:

a) stopień, w jakim zlecenia składane lub transakcje podejmowane reprezentują znaczny udział w dziennych transakcjach danym instrumentem finansowym, związanym z nim kontraktem towarowym na rynku kasowym lub produktem opartym na uprawnieniach do emisji sprzedawanym na aukcji, w szczególności jeżeli czynności te prowadzą do istotnej zmiany ich cen;

b) stopień, w jakim zamówienia składane lub transakcje podejmowane przez osoby o istotnej pozycji wśród kupujących lub sprzedających dany instrument finansowy, związany z nim kontrakt towarowy na rynku kasowym lub produkt oparty na uprawnieniach do emisji sprzedawany na aukcji prowadzą do istotnej zmiany ceny tego instrumentu finansowego, związanego z nim kontraktu towarowego na rynku kasowym lub produktu opartego na uprawnieniach do emisji sprzedawanego na aukcji;

c) czy podejmowane transakcje nie prowadzą do zmiany statusu beneficjenta instrumentu finansowego, związanego z nim kontraktu towarowego na rynku kasowym lub produktu opartego na uprawnieniach do emisji sprzedawanego na aukcji;

d) stopień, w jakim zamówienia składane lub transakcje podejmowane obejmują odwrócenie pozycji w krótkim okresie i reprezentują istotną część dziennych transakcji danym instrumentem finansowym, związanym z nim kontraktem towarowym na rynku kasowym lub produktem opartym na uprawnieniach do emisji sprzedawanym na aukcji i mogą mieć związek z istotną zmianą ceny instrumentu finansowego, związanego z nim kontraktu towarowego na rynku kasowym lub produktu opartego na uprawnieniach do emisji sprzedawanego na aukcji;

e) stopień, w jakim zamówienia składane lub transakcje podejmowane skoncentrowane są w krótkookresowym przedziale wskazań sesji i prowadzą do zmiany ceny, która następnie zostaje odwrócona;

f) stopień, w jakim zamówienia składane lub transakcje podejmowane zmieniają reprezentację najlepszej oferty lub ceny ofert instrumentu finansowego, związanego z nim kontraktu towarowego na rynku kasowym lub produktu opartego na uprawnieniach do emisji sprzedawanego na aukcji, lub bardziej ogólnie reprezentacji księgi zamówień dostępnej dla uczestników rynku, i zostają usunięte przed wykonaniem;

g) stopień, w jakim zamówienia są składane lub transakcje są podejmowane w okresie czasu, w którym ustalane są: cena odniesienia, cena transakcji oraz wyceny, i prowadzi to do zmiany cen, co ma wpływ na te ceny i wyceny.

B. Wskaźniki zachowań manipulacyjnych odnoszących się do stosowania elementów fikcyjnych lub wszelkich innych form wprowadzania w błąd

Do celów stosowania art. 8 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia oraz bez uszczerbku dla form zachowania wymienionych w jego ust. 3 akapit drugi, podczas weryfikacji transakcji lub zleceń przez uczestników rynku oraz właściwe organy należy brać pod uwagę następujący niewyczerpujący wykaz wskaźników, które niekoniecznie muszą stanowić oznakę manipulacji na rynku:

a) czy zamówienia składane lub transakcje podejmowane przez osoby poprzedza, lub następuje po nich, upowszechnianie informacji fałszywych lub błędnych przez te same osoby lub osoby z nimi powiązane;

b) czy zamówienia są składane lub transakcje są podejmowane przez osoby przed lub po tym, jak te same osoby lub osoby z nimi powiązane sporządziły lub upowszechniły zalecenia inwestycyjne, które są błędne lub nieobiektywne, lub w istotny sposób odzwierciedlają ich interes.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1 Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3 Charakter wniosku/inicjatywy

1.4. Cel/cele

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1 Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku (nadużycia na rynku)

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[44]

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

1.3 Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[45]

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działani**a

☐Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Ogólnym celem rozporządzenia i dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku jest zwiększenie ochrony inwestorów oraz integralności rynku poprzez zabronienie osobom posiadającym informacje poufne obrotu powiązanymi instrumentami finansowymi oraz zabronienie manipulacji na rynkach finansowych poprzez działania takie jak rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub pogłosek oraz prowadzenie działalności zabezpieczającej nienormalny poziom cen przy zapewnieniu jednolitego zbioru przepisów i równych warunków działania oraz zwiększeniu atrakcyjności rynków papierów wartościowych w celu gromadzenia kapitału dla emitentów na rynkach na rzecz wzrostu MŚP.

1.4.2. Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr...

W świetle powyższych ogólnych celów istotne są następujące cele szczegółowe:

- zapewnienie, że rozporządzenie i dyrektywa nadążają za rozwojem rynku;

---

44 ABM: zarządzanie kosztami działań – ABB: budżetowanie zadaniowe.

45 O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- zapewnienie skutecznego egzekwowania zasad dotyczących zwalczania nadużyć na rynku;

- zwiększenie efektywności systemu zwalczania nadużyć na rynku poprzez zapewnienie większej przejrzystości i pewności prawa;

- ograniczenie obciążeń administracyjnych, o ile to możliwe, szczególnie dla emitentów na rynkach MŚP.

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

Cele szczegółowe wymienione powyżej wymagają osiągnięcia następujących celów operacyjnych:

- zapobieganie nadużyciom na rynku w odniesieniu do transakcji na rynkach zorganizowanych, platformach oraz poza rynkiem regulowanym;

- zapobieganie nadużyciom na rynku w odniesieniu do rynków towarowych instrumentów pochodnych i związanych z nimi instrumentów pochodnych;

- zapewnienie koniecznych informacji i uprawnień regulatorom w celu umożliwienia im skutecznej egzekucji;

- zapewnienie jednolitych, skutecznych i odstraszających sankcji;

- ograniczenie lub wyeliminowanie opcji i swobody działania;

- wyjaśnienie pewnych kluczowych pojęć.

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Ogólny wpływ wniosków doprowadzi do znacznej poprawy zwalczania nadużyć na rynku w UE. Po pierwsze integralność rynku i ochrona inwestorów ulegną poprawie poprzez wyjaśnienie, które instrumenty finansowe i rynki uwzględniono, przy zapewnieniu, że uwzględniono instrumenty dopuszczone do obrotu jedynie na wielostronnej platformie obrotu oraz innych typach zorganizowanych platform obrotu. Dodatkowo usprawni to ochronę przed nadużyciami na rynku w zakresie towarowych instrumentów pochodnych poprzez zwiększenie przejrzystości rynku. Zapewnią one także lepsze wykrywanie nadużyć na rynku, zapewniając właściwym organom uprawnienia niezbędne do przeprowadzania dochodzeń oraz wzmacniając odstraszający charakter systemów nakładania sankcji poprzez wprowadzenie minimalnych zasad dla środków administracyjnych i sankcji i wymuszając wprowadzenie sankcji karnych. Ponadto zwiększy to spójność podejścia do nadużyć na rynku poprzez ograniczenie opcji i swobody dla państw członkowskich oraz wprowadzi proporcjonalny system dla emitentów na rynkach na rzecz wzrostu MŚP. W ogólnym ujęciu oczekuje się, że przyczyni się to do zwiększonej integralności na rynkach finansowych, co wpłynie pozytywnie na zaufanie inwestorów, a to z kolei dodatkowo zwiększy stabilność finansową rynków finansowych.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Główne wskaźniki i źródła informacji, które można wykorzystać w ocenie, to:

- dane pochodzące od właściwych organów krajowych dotyczące liczby przypadków nadużyć na rynku, które zbadano i w związku z którymi nałożono sankcje; oraz

- sprawozdanie (które może wykonać EUNGiPW) w sprawie doświadczenia uzyskanego przez regulatorów w egzekwowaniu przepisów prawa.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona (-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W perspektywie krótkoterminowej:

- zapewnienie koniecznych informacji i uprawnień regulatorom w celu umożliwienia im skutecznego egzekwowania prawa;

- zapewnienie jednolitych, skutecznych i odstraszających sankcji;

- ograniczenie lub wyeliminowanie opcji i swobody działania;

- wyjaśnienie pewnych kluczowych pojęć.

W perspektywie długoterminowej:

- zapobieganie nadużyciom na rynku w odniesieniu do transakcji na rynkach zorganizowanych, platformach oraz transakcji OTC;

- zapobieganie nadużyciom na rynku w odniesieniu do rynków towarowych i powiązanych instrumentów pochodnych.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii

Mimo iż wszystkie problemy wymienione w ocenie skutków mają istotne konsekwencje dla każdego z państw członkowskich, ich ogólny wpływ można w pełni dostrzec dopiero w kontekście transgranicznym. Wynika to z faktu, że nadużyć na rynku można dokonać wszędzie tam, gdzie instrument taki jest notowany lub jest przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a więc nawet na rynkach innych niż rynek pierwotny danego instrumentu. Istnieje więc rzeczywiste ryzyko, że reakcje państw na nadużycia na rynku będą omijane lub nieskuteczne wobec braku działań na poziomie unijnym. Ponadto w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego konieczne jest konsekwentne podejście, a ponieważ kwestię tę ujęto już w dorobku istniejącej dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, problemami omówionymi w ocenie skutków najlepiej zająć się w ramach wspólnego działania.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Wniosek dotyczący niniejszego rozporządzenia bazuje na dyrektywie w sprawie nadużyć na rynku, w przypadku której pojawiły się pewne ograniczenia w stosowaniu i którą państwa członkowskie stosowały w różny sposób, co stwarza potrzebę przeglądu w formie rozporządzenia i dyrektywy.

1.5.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Zgodnie z komunikatem z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie regulacji usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu [46] w najbliższych miesiącach Komisja sfinalizuje swój kompleksowy program reform sektora finansowego. Wiele spośród istniejących i będących w toku wniosków wymienionych w komunikacie dotyczy niniejszej inicjatywy i przyczyni się do osiągnięcia jej celów dotyczących poprawy ochrony, zwiększenia przejrzystości i integralności rynku.

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego uwzględnia system ujawniania informacji o krótkiej sprzedaży, który ułatwiłby regulatorom wykrywanie możliwych przypadków manipulacji na rynku i wykorzystywania informacji poufnych związanych z krótką sprzedażą.[47]

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji zwiększy także przejrzystość istotnych pozycji dotyczących instrumentów

[46] (COM (2010) 301) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Europejskiego Banku Centralnego – Regulacja usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu, czerwiec 2010 r.

[47] (COM(2010) 482) Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego, wrzesień 2010 r.

pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które pomogą regulatorom w monitorowaniu nadużyć na rynku z użyciem instrumentów pochodnych.[48]

W przeglądzie dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych wzięte zostaną pod uwagę możliwości rozszerzenia obecnego zakresu zgłaszania transakcji instrumentami będącymi w obrocie tylko na wielostronnych platformach obrotu oraz zgłaszania transakcji poza rynkiem regulowanym, w tym dotyczących instrumentów pochodnych. Zgłaszanie właściwym organom transakcji poza rynkiem regulowanym dotyczących instrumentów nieprzyjętych do obrotu na rynku regulowanym nie jest obecnie obowiązkowe i ułatwiłoby ono regulatorom wykrywanie potencjalnych nadużyć na rynku z wykorzystaniem tych instrumentów.[49]

Zagadnienia wymagań przejrzystości oraz zachowań manipulacyjnych na rynkach fizycznej energii, a także zgłaszania transakcji w celu zapewnienia integralności rynków energii, są przedmiotem wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii.[50]

---

48 (COM(2010) 484) Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji, wrzesień 2010 r.

49 (COM(2011) XXX)

50 (COM(2010) 484) Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii, grudzień 2010 r.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

– ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania[51]

☒ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

– ☐ agencjom wykonawczym

– ☐ organom utworzonym przez Wspólnoty[52]

– ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi

☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi ***(należy wyszczególnić)***

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi".

Uwagi

//

[51] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[52] O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Artykuł 81 rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przewiduje ocenę doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością urzędu w terminie trzech lat od skutecznego rozpoczęcia jego działalności. W tym celu Komisja publikuje ogólne sprawozdanie i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Przeprowadzono ocenę skutków dla reformy systemu nadzoru finansowego w UE towarzyszącą rozporządzeniom ustanawiającym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Przedmiotowy wniosek przewiduje dodatkowe zasoby dla EUNGiPW w celu umożliwienia urzędowi wypełniania swoich kompetencji.

1. EUNGiPW zapewni harmonizację i koordynację zasad dotyczących:

- zwolnienia w przypadku programów odkupu lub stabilizacji (art. 3);

- technicznych ustaleń w zakresie wykrywania i powiadamiania o podejrzanych transakcjach (art. 11);

- technicznych warunków właściwego podawania do wiadomości publicznej informacji poufnych (art. 12);

- technicznych warunków opóźniania podawania do publicznej wiadomości informacji poufnych (art. 12);

- wstępnego i niewyczerpującego spisu wydarzeń związanych z emitentem, którego instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynku MŚP, które mogą stanowić informacje poufne (art. 12);

- treści i formatu wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych (art. 13);

- ustaleń dotyczących zaleceń inwestycyjnych i statystyk (art. 15);

- procedur i form wymiany informacji między właściwymi i regulacyjnymi organami w Unii i za granicą (art. 18, 19, 20, 29).

2. Ponadto w przypadku żądania jednego z organów właściwych, EUNGiPW będzie koordynował dochodzenia i kontrole przeprowadzone przez właściwe organy w przypadkach transgranicznych nadużyć na rynku (art. 19).

3. EUNGiPW koordynuje także rozwój porozumień o współpracy między właściwymi organami państw członkowskich i odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich. EUNGiPW przygotuje wzory dokumentów porozumienia o współpracy, z których skorzystać mogą organy właściwe. EUNGiPW koordynuje także wymianę między właściwymi organami państw członkowskich informacji otrzymanych od właściwych organów państw trzecich (art. 20).

4. Wreszcie w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, EUNGiPW ułatwia i koordynuje współpracę i wymianę informacji między właściwymi organami oraz organami regulacyjnymi w państwach członkowskich i w państwach trzecich odpowiedzialnymi za rynki kasowe (art. 19).

Brak tych zasobów może uniemożliwić urzędowi skuteczne i terminowe wypełnianie swojej roli.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane w rozporządzeniu w sprawie ustanowienia EUNGiPW będą miały zastosowanie także do roli EUNGiPW zgodnie z niniejszym wnioskiem. O ostatecznym zestawie wskaźników oceny działania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja zdecyduje podczas przeprowadzania pierwszej wymaganej oceny. Dla ostatecznej oceny ważne są zarówno wskaźniki ilościowe, jak i dowody jakościowe zebrane podczas konsultacji. Ocenę przeprowadza się co trzy lata.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Należy określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegawcze i ochronne.

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, wobec EUNGiPW stosuje się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Urząd przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), i niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu urzędu.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez urząd oraz wobec pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek ma wpływ

- Istniejące pozycje wydatków w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych:	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść……...…….]	Zróżnicowane/niezróżnicowane (53)	państw[54] EFTA	krajów kandydujących[55]	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	12.040401.01 EUNGiPW – Dotacje w ramach Tytułu 1 i 2 (Wydatki na personel i wydatki administracyjne)	Zróżnicowane	TAK	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

///

53 Zróżnicowane = środki zróżnicowane / Niezróżnicowane = środki niezróżnicowane

54 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

55 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia

DG: <MARKT>			Rok **2013**[56]	Rok **2014**	Rok **2015**					**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne										
12.0404.01	Zobowiązania	(1)	0,179	0,327	0,327					**0,832**
	Płatności	(2)	0,179	0,327	0,327					**0,832**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne[57]										
Numer pozycji budżetu		(3)	**0**	**0**	**0**					
OGÓŁEM środki dla DG MARKT	Zobowiązania	=1+1a +3	0,179	0,327	0,327					**0,832**
	Płatności	=2+2a +3	0,179	0,327	0,327					**0,832**

• OGÓŁEM środki operacyjne	Zobowiązania	(4)	**0**	**0**	**0**					
	Płatności	(5)	**0**	**0**	**0**					
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków		(6)	**0**	**0**	**0**					

[56] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[57] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

przydzielonych na określone programy operacyjne										
OGÓŁEM środki w DZIALE 1A wieloletnich ram finansowych	Zobowiązania	=4+ 6	0,179	0,327	0,327					**0,832**
	Płatności	=5+ 6	0,179	0,327	0,327					**0,832**

1. EUNGiPW będzie musiała przygotować określoną liczbę projektów wykonawczych standardów technicznych dotyczących:

   – zwolnienia w przypadku programów odkupu lub stabilizacji (art. 3);

   – technicznych ustaleń w zakresie wykrywania i powiadamiania o podejrzanych transakcjach (art. 11);

   – technicznych warunków właściwego podawania do wiadomości publicznej informacji poufnych (art. 12);

   – technicznych warunków opóźniania podawania do publicznej wiadomości informacji poufnych (art. 12);

   – wstępnego i niewyczerpującego spisu wydarzeń związanych z emitentem, którego instrumenty finansowe dopuszczono do obrotu na rynku MŚP, które mogą stanowić informacje poufne (art. 12);

   – treści i formatu wykazów osób mających dostęp do informacji poufnych (art. 13);

   – ustaleń dotyczących zaleceń inwestycyjnych i statystyk (art. 15);

   – procedur i form wymiany informacji między właściwymi i regulacyjnymi organami w Unii i za granicą (art. 18, 19, 20, 29).

2. W przypadku żądania jednego z właściwych organów EUNGiPW będzie koordynował dochodzenia i kontrole przeprowadzone przez właściwe organy w przypadkach transgranicznych nadużyć na rynku.

3. EUNGiPW koordynuje rozwój porozumień o współpracy między właściwymi organami państw członkowskich i odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich. EUNGiPW przygotuje wzory dokumentów porozumienia o współpracy, z których skorzystać mogą właściwe organy. EUNGiPW koordynuje także wymianę między właściwymi organami państw członkowskich informacji otrzymanych od właściwych organów państw trzecich.

4. 4. W odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, EUNGiPW ułatwia i koordynuje współpracę i wymianę informacji między właściwymi organami oraz organami regulacyjnymi w państwach członkowskich i w państwach trzecich odpowiedzialnymi za rynki kasowe.

W przypadku, gdy wniosek/inicjatywa ma wpływ na więcej niż jeden dział:

•OGÓŁEM środki operacyjne	Zobowiązania	(4)								
	Płatności	(5)								
•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki w DZIAŁACH 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (Kwota referencyjna)	Zobowiązania	=4+ 6	0,179	0,327	0,327					**0,832**
	Płatności	=5+ 6	0,179	0,327	0,327					**0,832**

Dział wieloletnich ram finansowych:	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**					**OGÓŁEM**
DG: <…….>									
• Zasoby ludzkie		**0**	**0**	**0**					
• Inne wydatki administracyjne		**0**	**0**	**0**					
OGÓŁEM DG <…….>	Środki								

OGÓŁEM środki w DZIALE 5 wieloletnich ram finansowych	(Zobowiązania ogółem = Płatności ogółem)	**0**	**0**	**0**					

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok **2013**[58]	Rok **2014**	Rok **2015**					**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki w DZIAŁACH 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Zobowiązania	0,179	0,327	0,327					**0,832**
	Płatności	0,179	0,327	0,327					**0,832**

[58] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Szczegółowe cele wniosku określono w punkcie 1.4.2. Zostaną one osiągnięte poprzez proponowane środki prawne wdrożone na poziomie krajowym oraz zaangażowanie Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

W szczególności, choć przypisanie konkretnych wyników liczbowych każdemu celowi operacyjnemu nie jest możliwe, rola EUNGiPW, w połączeniu z nowymi uprawnieniami krajowych regulatorów, przyczyni się do zwiększenia integralności rynku i ochrony inwestorów poprzez zabronienie osobom posiadającym informacje poufne obrotu powiązanymi instrumentami finansowymi oraz zabronienie manipulacji na rynku w formie działań takich jak rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub pogłosek oraz prowadzenie działalności zabezpieczającej nienormalny poziom cen. Nowe ramy pomogą w zapobieganiu nadużyciom na rynku w odniesieniu do transakcji na rynkach zorganizowanych, platformach i będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także na rynkach towarowych instrumentów pochodnych i powiązanych instrumentów pochodnych. Ponadto zapewni EUNGiPW i krajowym regulatorom konieczne informacje i uprawnienia w celu umożliwienia im nakładania jednolitych, skutecznych i odstraszających sankcji.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Synteza

– ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwaga:

Z tytułu wniosku w DG MARKT nie będą potrzebne żadne dodatkowe zasoby ludzkie lub administracyjne. Zasoby wykorzystywane obecnie do zapewnienia przestrzegania dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku będą wystarczające.

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

– ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Wniosek przewiduje dodatkowe zadania dla EUNGiPW. Będzie to wymagało dodatkowych środków z pozycji budżetu 12.0404.01.

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych[59].

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.

– ☒ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok **2013**	Rok **2014**	Rok **2015**					Ogółem
Należy określić źródło współfinansowania/organ współfinansujący *Państwa członkowskie poprzez krajowe organy nadzoru w UE (*)*	0,268	0,490	0,490					1,248
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	0,268	0,490	0,490					1,248

(*) Szacunki oparte na obecnym mechanizmie finansowania w projekcie rozporządzenia w sprawie ustanowienia EUNGiPW (państwa członkowskie 60% - Wspólnota 40%).

[59] Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

- ☐ wpływ na zasoby własne
- ☐ wpływ na dochody różne

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji dla wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku (nadużycia na rynku).

Zastosowana metodyka oraz główne założenia

Koszty związane z zadaniami, które będzie wykonywał EUNGiPW, wynikające z dwóch wniosków, oszacowano dla wydatków na personel (Tytuł 1) zgodnie z klasyfikacją kosztów w projekcie budżetu EUNGiPW na 2012 r. przedłożonym Komisji.

Dwa wnioski Komisji uwzględniają przepisy dotyczące opracowania przez EUNGiPW 11 zestawów nowych wiążących standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitego stosowania w całej UE przepisów o wysoce technicznym charakterze. Zgodnie z wnioskami oczekuje się, że EUNGiPW dostarczy nowe wiążące standardy techniczne w terminie 24 miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie. W celu spełnienia tego celu konieczne jest zwiększenie liczby personelu już od 2013 r. Jeśli chodzi o charakter stanowisk, skuteczne i terminowe dostarczenie nowych wiążących standardów technicznych będzie wymagało w szczególności nowych urzędników ds. strategii, prawników oraz urzędników ds. oceny skutków.

W oparciu o szacunki służb Komisji i EUNGiPW przyjęto następujące założenia odnośnie do liczby EPC koniecznych do opracowania wiążących standardów technicznych związanych z oboma wnioskami:

- jeden urzędnik ds. strategii, jeden urzędnik ds. oceny skutków oraz jeden urzędnik ds. prawnych są potrzebni do 2013 r.

Zatem zapewnienie wiążących standardów technicznych w terminie 24 miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie wymaga 3 EPC.

EUNGiPW powierzone zostaną także pewne stałe zadania w obszarach:

- koordynacji dochodzenia i kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy w przypadkach transgranicznych nadużyć na rynku;

- rozwoju porozumień o współpracy między właściwymi organami państw członkowskich i odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich. EUNGiPW przygotuje wzory dokumentów porozumienia o współpracy, z których skorzystać mogą właściwe organy.

EUNGiPW koordynuje także wymianę między właściwymi organami państw członkowskich informacji otrzymanych od właściwych organów państw trzecich.

- ułatwiania i koordynacji współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami oraz organami regulacyjnymi w państwach członkowskich i w państwach trzecich, odpowiedzialnymi za rynki kasowe i uprawnienia do emisji.

Ogółem oznacza to zapotrzebowanie na 6 EPC.

Inne założenia:

- w oparciu o rozkład EPC w projekcie budżetu na 2012 r. przewiduje się 6 dodatkowych EPC, w tym 3 pracowników tymczasowych (50%), 2 oddelegowanych ekspertów krajowych (33.3%) i 1 pracownika kontraktowego (16.7%);
- średnie roczne koszty wynagrodzenia dla poszczególnych kategorii personelu są oparte na wytycznych DG BUDG;
- współczynnik ważenia wynagrodzenia dla Paryża w wysokości 1,27;
- roczne koszty szkoleń w wysokości 1 000 EUR na jeden ekwiwalent pełnego czasu pracy;
- koszty podróży płatnych w wysokości 10 000 EUR, szacunki w oparciu o projekt budżetu na 2012 r. dla podróży służbowych w przeliczeniu na jednego pracownika;
- koszty związane z rekrutacją (podróż, hotel, badania lekarskie, dodatek na zagospodarowanie i inne dodatki, koszty przeniesienia itd.) 12 700 EUR, szacunki w oparciu o projekt budżetu na 2012 r. dla rekrutacji w przeliczeniu na jednego nowozatrudnionego.

Przyjęto, że nakład pracy związany z powyższym zwiększeniem EPC utrzyma się w 2014 r. i później w związku z wprowadzaniem zmian do opracowanych już wiążących standardów technicznych.

Metodę obliczania zwiększenia wymaganego budżetu na kolejne trzy lata przedstawiono szczegółowo w poniższej tabeli. Obliczenia uwzględniają fakt, że 40% kosztów finansowanych jest z budżetu Wspólnoty.

Rodzaj kosztów	**Obliczenia**	**Kwota (w tys.)**			
		2013	**2014**	**2015**	**Ogółem**
Tytuł 1 Wydatki na personel					
6 Wynagrodzenia i świadczenia					
- w tym dla pracowników tymczasowych	=3*127*1,27	241,93	483,87	483,87	1209,67
- w tym dla oddelegowanych ekspertów krajowych	=2*73*1,27	92,71	185,42	185,42	463,55
- w tym dla pracowników kontraktowych	=1*64*1,27	40,64	81,28	81,28	203,2

6 Wydatki związane z rekrutacją	=6*12,7	76,2			76,2
6 Koszty podróży służbowych	=6*10	30	60	60	150
6 Szkolenia	=6*1	3	6	6	15
Ogółem Tytuł 1: Wydatki na personel		484,48	816,57	816,57	2079,53
W tym wkład Wspólnoty (40%)		193,79	326,63	326,63	847,05
W tym wkład państwa członkowskiego (60%)		290,68	489,94	489,94	1270,56

W poniższej tabeli przedstawiono proponowany plan zatrudnienia dla trzech pracowników zatrudnionych na czas określony:

Grupa funkcyjna i zaszeregowanie	**Tymczasowe stanowiska**
AD16	
AD15	
AD14	
AD13	
AD12	
AD11	
AD10	
AD9	1
AD8	
AD7	2
AD6	
AD5	
Ogółem AD	3